

แผนการบริหารสมาชิก(Group Management)

ของ

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

คำนำ

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง มีการปลูกไม้ยางพารา โดยเป็นการดำเนินการเองเพื่อส่งเสริมการปลูกไม้ยางพาราในท้องถิ่นอย่างครบวงจร เพื่อส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลงบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงได้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง คือ การจัดทำระบบสวนยางพาราอย่างยั่งยืน (Forest Stewardship Council (FSC) ซึ่งกำหนดให้มีการจัดทำแผนการจัดการสวนยางพารา (Management Plan) อันจะส่งผลให้การดำเนินงานด้านสวนยางพาราเป็นไปตามมาตรฐานสากล

การจัดทำคู่มือการบริหารจัดการระบบซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้น เป้าหมายในการจัดการ ระบบวนวัฒนพื้นฐานด้านนิเวศของสวนยางพารา รวมถึงระบบจัดการยานพาหนะและเครื่องมือ การจัดการงานบุคคล การคัดเลือกชนิดไม้และอัตราการเก็บเกี่ยวผลผลิต แผนการผลิตของสวนยางพารา แนวทางการติดตามกำกับดูแล และการป้องกันสภาพแวดล้อม และแผนการจำแนก ป้องกันพืชและสัตว์หายาก

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

29/07/2563

เนื้อหา

คำนำ.....	2
เนื้อหา.....	3
บทที่ 2 พื้นที่และจำนวนสมาชิก.....	6
ลักษณะภูมิอากาศ	10
ทรัพยากรดินและน้ำ.....	10
สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	10
การคมนาคมและการสื่อสาร.....	11
บทที่ 3 วัตถุประสงค์ การจัดการสวนไม้ยางพารา ข้อจำกัดทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อม	12
1.วัตถุประสงค์	12
2. การจัดการสวนไม้ยางพารา.....	13
3. ข้อจำกัดทางด้านสภาพแวดล้อม.....	13
บทที่ 4 ระบบวนวัฒนและการจัดการทรัพยากรป่าไม้.....	15
วนวัฒนและวนวัฒนวิทยา	15
วนวัฒนในสวนยางพารา	16
1.การเตรียมพื้นที่	16
2. การคัดเลือกชนิดพันธุ์.....	18
3. การปักหลักหมายปลูก.....	19
4.การปลูก	21
5. การบำรุงรักษา.....	21
6.การเก็บเกี่ยวผลผลิต	31
7. การทำไม้ยางพารา	33
8. วิธีการสำรวจการเจริญเติบโต กำลังผลิต และความเพิ่มพูนรายปี ของไม้ยางพารา.....	37

9. การป้องกันสภาพแวดล้อม	39
10. แผนการตรวจประเมิน และป้องกันชนิดพันธุ์หายาก, ถูกคุกคาม และใกล้สูญพันธุ์.....	43
11. เทคนิคการเก็บเกี่ยวไม้ยางพารา	44
12. การขนส่งและการเคลื่อนย้ายไม้	45
บทที่ 5 แผนการจัดการ	50
บทที่ 6 ระบบการจัดการทางด้านอื่นๆ.....	53
6.1 ยานพาหนะและเครื่องมือ	53
6.2 ทรัพยากรบุคคล	54
6.3 กิจกรรมร่วมกับชุมชน.....	56
6.4 อุบัติเหตุ	57
6.5 การปฐมพยาบาล	58
บทที่ 7 แนวทางการติดตามกำกับดูแล	59
บทที่ 8 แผนการจำแนกและป้องกันพืชและสัตว์หายาก.....	60
- การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ.....	60
-แผนที่แสดงรายละเอียดพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้.....	62
บทที่ 9 แผนงบประมาณค่าใช้จ่ายกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง.....	62
บทที่ 10 การอบรมที่เกี่ยวข้อง.....	63

บทที่ 1 ประวัติความเป็นมา

ปีที่ก่อตั้ง 2535 บริษัท สหกิจแกลง จำกัด จัดทะเบียน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2535 ทางบริษัทประกอบกิจการแปรรูปไม้อย่างครบวงจร มีในส่วนของโรงเลื่อยไม้แปรรูปไม้ อบไม้ อบน้ำยาถนอมเนื้อไม้ ไล่ไม้ จนได้ไม้ที่มีคุณภาพเพื่อนำออกสู่ตลาดภายนอกต่อไป

ปี 2550 บริษัท สหกิจแกลง จำกัด ได้ทำการขยายในส่วนของฐานการผลิตเกี่ยวกับการแปรรูปไม้เพิ่มขึ้น ส่วนที่เพิ่มขึ้นมาคือ การผลิตพาเลทไม้ ทั้งนี้พาเลทไม้ของเราได้รับการรับรองมาตรฐาน IPPC ตั้งแต่เริ่มแรกในการผลิตและจัดจำหน่ายทันที

ปี 2553 มีการขยายในส่วนของพื้นที่บริษัทขึ้นโดยใช้ในนาม บริษัทสหกิจแกลง(สาขา)จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ 199/9 หมู่ที่ 9 ตำบล กระแสน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นโรงงานที่มีการเลื่อยไม้โดยตรงเช่นกันทั้งนี้เราได้พัฒนาทั้งฝีมือแรงงานและเครื่องจักรกลให้มีประสิทธิภาพและดีเยี่ยมขึ้นตลอดเวลา

ปี 2558 ทำการขยายในส่วนของ Wood Pallet เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของซีเลื่อยภายในโรงงาน ด้วยเครื่องจักรใหม่ที่มีคุณภาพ และสามารถผลิตได้ตามกำลังที่กำหนดอย่างดียิ่ง

กว่า 20 ปีที่ผ่านมา ที่ผู้บริหารมีนโยบายในการแปรรูปไม้ที่ดีที่สุดในส่วนภูมิภาคและรวมทั้งการส่งออกยังนานาประเทศ การคำนึงถึงคุณภาพของผลผลิตที่เกิดจากการไม้จึงจำเป็นที่สุด ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงคุณภาพแล้ว การเลือกวัตถุดิบที่จะนำมาแปรรูปจึงเป็นปัจจัยอันดับแรกในการผลิต ทางผู้บริหารจึงดำเนินการในการเลือกซื้อไม้จากสวนยางพาราเองโดยตรง และส่งต่อเข้าไปในส่วนของโรงเลื่อยที่มีเครื่องมือที่ได้มาตรฐานทำการเลื่อยไม้สดทันทีที่เข้ามายังโรงงาน ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาไม้ตกค้างจนทำให้มีปัญหาที่เนื้อไม้ดำหรือเกิดรา เมื่อเลื่อยเสร็จก็ส่งต่อเข้าไปในส่วนของการอัดน้ำยา และเข้าเตาอบไม้ทันที บริษัทของเราคำนึงในส่วนของการผลิตและแปรรูปไม้สดและไม้อบแห้งได้ 100เปอร์เซ็นต์ ทำให้หายห่วงเรื่องการเกิดความชื้นหรือการมีแมลงกินเนื้อไม้ได้เลย ด้วยความที่บริษัทของเรานั้นมีเครื่องมือและทีมงานที่มีคุณภาพตลอดมาทำให้กำลังในการผลิตและส่งออกขยายขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี

แผนการบริหารสมาชิก(Group Management)

บ.สหกิจกลาง จก. มีแผนการดำเนินงานรับสมัครสมาชิกสวนป่า ส่งเสริมเกษตรกรให้ดำเนินกิจกรรมการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน ให้เกิดความตระหนักในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในสวนป่าให้สอดคล้องกับหลักการของ FSC ตลอดจนให้คำแนะนำ การอบรมให้ความรู้และมีการตรวจติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อให้ระบบการจัดการสวนป่าของสมาชิก มีความยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม การลงทะเบียนสมาชิกสวนป่าแบบทั่วไปและสมาชิกประเภทแบบฉุกเฉิน ผู้จัดการสวนป่าเป็นผู้อนุมัติ โดยดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ร่วมกับการทำงานคณะทีมงานการบริหารจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน (FSC-FM)หรือGroup Enitty

พื้นที่และจำนวนสมาชิก

ปัจจุบัน มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ปีที่ 1-3 มีพื้นที่ทั้งหมด 1,869.88 ไร่ หรือ 299.16 เฮกเตอร์ (GPS) แบ่งเป็น 63 แปลง อยู่ในเขตท้องที่จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดชลบุรี มีรายละเอียดดังนี้

รายละเอียดสวนยางพารากลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ			หมายเหตุ
			ไร่	เฮกตาร์	
1	จันทบุรี	เขาคิชฌกูฏ	142.52	22.80	
2	จันทบุรี	ท่าใหม่	505.49	80.88	
3	ระยอง	แกลง	277.27	44.36	
4	ระยอง	บ้านค่าย	70.84	11.33	
5	ระยอง	วังจันทร์	368.66	58.98	
6	ระยอง	เมือง	62.34	9.97	
7	ตราด	เขาสมิง	397.05	63.53	
8	ชลบุรี	หนองใหญ่	45.71	7.31	
รวมทั้งสิ้น			1869.88	299.16	

สภาพอากาศและอุตุนิยมวิทยา

จังหวัดระยอง

จังหวัดระยอง มีสภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู ได้แก่ บริเวณทางด้านตะวันตกของจังหวัดระยอง จะมีฝนตกเฉลี่ยประมาณ 1,000-1,200 มิลลิเมตร/ปี บริเวณนี้จะมีสภาพที่มีช่วงฤดูฝน และฤดูแล้งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน
2. แบบมรสุมเขตร้อน ในพื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัดระยอง จะมีปริมาณฝนตกมาก และมีช่วงแห้งแล้งสั้น มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ 1,200-1,700 มิลลิเมตร/ปี

ฤดูกาล จังหวัดระยอง มีฤดูกาล ดังนี้

1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม รวมระยะ 6 เดือน โดยในเดือนพฤษภาคม ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดเข้ามา ฝนก็จะตกมากต่อมาในเดือนมิถุนายน ฝนจะลดปริมาณการตกลงอย่างชัดเจน ยกเว้นทางด้านอำเภอแกลง และกิ่งอำเภอเขาชะเมา ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ฝนก็จะเริ่มตก และจะตกมากในเดือนสิงหาคม - กันยายน - ตุลาคม ซึ่งฝนที่ตกมากในช่วงนี้ ก็เนื่องจากได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในอ่าวไทย และพายุดีเปรสชัน ที่ได้เคลื่อนตัวมาจากทะเลจีนใต้ที่ฝั่งเวียดนาม และพัดมาทางทิศตะวันตกเข้าสู่พื้นที่จังหวัดในภาคตะวันออก
2. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ รวมระยะเวลา 4 เดือน ฤดูนี้อุณหภูมิของจังหวัดระยอง ไม่ลดต่ำมากเหมือนภาคอื่น ๆ เพราะเขตนี้อยู่ปลายมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ความหนาวเย็นจึงไม่ลดลงมาก นอกจากนี้ ก็ยังได้รับไอน้ำจากทะเล จึงทำให้จังหวัดระยอง ไม่หนาวเย็นมากนัก
3. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงปลายเดือนเมษายน ระยะเวลา 2 เดือน ระยะนี้มีลมตะวันออกเฉียงใต้และลมเหนือจากทะเลในตอนบ่ายพัดมาร่วมกับลมตะวันออกเฉียงใต้ จึงทำให้ลมมีกำลังแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ฝั่งทะเลระยอง ในระยะเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน จึงมีคลื่นลมค่อนข้างแรงในตอนบ่ายและเย็น ทำให้อุณหภูมิไม่สูงอากาศจึงไม่ร้อนมากนัก

อุณหภูมิ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่หนาวเย็นและได้รับไอน้ำจากทะเล จึงทำให้อุณหภูมิของจังหวัดระยอง ค่อนข้างสม่ำเสมอไม่ร้อนจนเกินไป อุณหภูมิจึงเฉลี่ยอยู่ที่ 28.1 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ จังหวัดระยอง เป็นเขตที่อยู่ใกล้ทะเล ตอนกลางของจังหวัด เป็นภูเขาและ ป่าไม้ จึงมีผลกระทบกับลม พายุ อากาศเป็นอย่างมาก คือทำให้มีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูงตลอดปี คือเฉลี่ย 77%

ความยาวของวัน จังหวัดระยอง ตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่ 12-13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101-102 องศาตะวันออก จึงมีผลต่อความยาวของวัน กล่าวคือ

- ในเดือนมีนาคม และปลายเดือนกันยายน จะมีช่วงกลางวันและกลางคืนเท่ากัน คือกลางวันและกลางคืน 12 ชั่วโมงเท่านั้น
- ในเดือนมิถุนายน จะมีช่วงกลางวันถึง 12.30 ชั่วโมง
- ในเดือนธันวาคม จะมีช่วงกลางวันสั้นที่สุด

แสงแดด จังหวัดระยอง อยู่ในเขตชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นเขตที่มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างสูงจึงทำให้ความเข้มของแสงแดด

ต่ำกว่าเขตอื่น

ทรัพยากรดิน เป็นดินร่วนปนทราย ระบายน้ำได้ดี แต่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับต่ำ และมีภูเขาเตี้ย ๆ เป็นจำนวนมาก ที่สำคัญคือ เขาชะเมาในเขตกิ่งอำเภอเขาชะเมา สูงประมาณ 1,035 เมตร เขาขุนอิน เขาจอมแห เขาวังช้าง ในเขตอำเภอบ้านค่าย และเขาท่าจุค เขายายดา เขาตะเกาคั่ว ในเขตอำเภอเมืองระยอง ในกลุ่มพื้นที่ของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลงกำลังรวบรวมข้อมูลชุดดินจากข้อมูลทุติยภูมิในพื้นที่สวนยางพาราและกำลังดำเนินการสำรวจภาคสนามตามแผนการสำรวจ

ทรัพยากรน้ำ กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลงกำลังดำเนินการส่งผลการทดสอบค่า BOD ของน้ำ ในพื้นที่สวนยางพารา **การคมนาคม** เส้นทางคมนาคมสามารถเดินทางติดต่อกับทางสำนักงานได้โดยตรง โดยเส้นทางหลักเป็นถนนบ้านบึงกระแสน จังหวัดระยอง

จังหวัดตราด

จังหวัดตราดมีสภาพภูมิอากาศ

จังหวัดตราดอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดเวียนประจำฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมในช่วงฤดูหนาว ตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งจะนำความเย็นมาสู่จังหวัดและมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมในช่วงฤดูฝนประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม แต่เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่มีชายฝั่งทะเลทำให้จังหวัดตราดมีอากาศไม่หนาวเย็นมากนัก แต่จะได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากอ่าวไทยอย่างเต็มที่ จึงทำให้มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี

ฤดูกาลจังหวัดตราด พิจารณาลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งฤดูกาลของจังหวัดตราดออกเป็น 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงของมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย ซึ่งพัดเอามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้ามาปกคลุมประเทศไทย แต่เนื่องจากจังหวัดตราดอยู่ในละติจูดที่ต่ำและมีพื้นที่ติดบริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมทะเลทำให้อากาศไม่หนาวเย็นมากนัก

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม เมื่อเปลี่ยนเข้าสู่ฤดูร้อน อากาศจะร้อนขึ้น แต่ได้รับกระแสลมจากทะเล ทำให้อากาศไม่ร้อนอบอ้าวมากนัก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นระยะที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ซึ่งจะนำความชื้นจากทะเลอันดามันพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ภาคตะวันออก ทำให้อากาศจะชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกทั่วไป ซึ่งจังหวัดตราดนับเป็นที่มีฝนตกมากจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย

อุณหภูมิจังหวัดตราด จังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เขตชายฝั่งทะเลจึงได้รับอิทธิพลจากลมทะเล ทำให้อากาศไม่ร้อนจัดนักในฤดูร้อน และฤดูหนาว อากาศก็ไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.7 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดที่เคยตรวจวัดได้ 38.2 องศาเซลเซียส

ทรัพยากรดินของจังหวัดตราด ลักษณะดินของดินที่พบในจังหวัดตราด สามารถจำแนกออกตามกลุ่มดินได้ 7 กลุ่ม

ดังนี้

- 1) กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด
- 2) กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด
- 3) กลุ่มดินดิน ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด
- 4) กลุ่มดินทราย ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด
- 5) กลุ่มดินเค็มชายฝั่งทะเล ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของ จังหวัดตราด
- 6) กลุ่มดินภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด
- 7) ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดตราด ดินส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดตราด พบว่าเป็นดินที่มีความเหมาะสมที่ควรทำการ เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก อาทิ ยางพารา ทุเรียน เงาะ และข้าว

ทรัพยากรน้ำของจังหวัดตราด แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดตราด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) แหล่งน้ำจากอากาศ ได้แก่ น้ำฝน เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญที่สุดของจังหวัด เนื่องจากมีฝนตกชุก และเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำต่างๆ
 - 2) แหล่งน้ำผิวดิน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดตราด ประกอบด้วยเทือกเขา สูงหลายแห่ง อันเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำลำคลองต่างๆ ประกอบกับฝนตกชุก ทำให้น้ำซึมลงใต้ดิน ระบายลง สูททะเลอย่างรวดเร็ว ซึ่งบางครั้งในช่วงฤดูแล้งประสบกับปัญหาขาดแคลนน้ำ รวมถึงปัญหาน้ำทะเลรุกเข้ามา ในแผ่นดินบริเวณที่ราบชายฝั่งทะเล ในช่วงแล้งแม่น้ำหลักที่สำคัญของจังหวัดตราด มีอยู่ 2 สาย ได้แก่
- 1) แม่น้ำตราด เป็นแม่น้ำที่สำคัญของจังหวัด มีความยาวประมาณ 250 กิโลเมตร ต้นน้ำกำเนิดจากเขาบรทัดไหลผ่านหลายอำเภอ ได้แก่ อำเภอ บ่อไร่ อำเภอเขาสมิง และอำเภอ เมืองตราด ลงสู่ทะเล
 - 2) แม่น้ำเวฬุ เป็นแม่น้ำที่แบ่งเส้นแบ่งเขตจังหวัดทางทิศตะวันตก ระหว่าง จังหวัดตราดและจังหวัดจันทบุรี มีความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร ต้นกำเนิดอยู่ที่เขาสระบาป และเขาชะอมในเขต พื้นที่จังหวัดจันทบุรี ไหลผ่านตำบลแสนตอ อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ลงสู่ทะเลบริเวณอ่าวบางกระดาน ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ

การคมนาคมจังหวัดตราด จากกรุงเทพฯ สามารถไปได้ 3 เส้นทาง คือ

- ใช้ทางหลวงหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ผ่านจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดชลบุรี อำเภอศรีราชา พัทยา อำเภอสัตหีบ จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จนถึงจังหวัดตราด รวมระยะทางประมาณ 385 กิโลเมตร
- ใช้ทางหลวงหมายเลข 34 (บางนา-บางปะกง) และทางหลวงหมายเลข 3 (สุขุมวิท) จนถึงจังหวัดชลบุรี แล้วแยก เข้าทางหลวงหมายเลข 344 (ชลบุรี-แกลง) บริเวณกิโลเมตรที่ 98 ผ่านอำเภอบ้านบึง จนถึงอำเภอแกลง จากนั้น แยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 3 ต่อไปจนถึงจังหวัดจันทบุรี รวมระยะทางประมาณ 318 กิโลเมตร
- ใช้ทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 (กรุงเทพฯ-ชลบุรี หรือมอเตอร์เวย์) ไปจนถึงอำเภอเมืองฯ จังหวัดชลบุรี จากนั้นแยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 344 (ชลบุรี-แกลง) ผ่านอำเภอบ้านบึง จนถึงอำเภอแกลง จากนั้น แยกซ้ายเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 3 ต่อไปจนถึงจังหวัดจันทบุรี รวมระยะทางประมาณ 318 กิโลเมตร

จังหวัดจันทบุรี

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปจังหวัดจันทบุรีตั้งอยู่ในเขตรมสุ่มเขตร้อน โดยได้รับฝนจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้^[12] มีฝนตกชุกติดต่อกันประมาณ 6 เดือนต่อปี โดยเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนสูงที่สุด ซึ่งอาจมีปริมาณน้ำฝนสูงถึง 500 มิลลิเมตรต่อเดือน^[13] จังหวัดจันทบุรีมี 3 ฤดูกาลคือฤดูฝน (มิถุนายน - ตุลาคม) ฤดูหนาว (พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์) และฤดูร้อน (มีนาคม - พฤษภาคม)^[14] โดยที่ฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็น ช้ากว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของประเทศ^[15]

จังหวัดจันทบุรีมีอุณหภูมิเฉลี่ย 23 - 31 องศาเซลเซียสในแต่ละปี โดยที่อุณหภูมิในแต่ละฤดูของจังหวัดจะไม่มี ความแตกต่างกันมากนัก อันเนื่องมาจากการตั้งอยู่ใกล้กับทะเล สำหรับอุณหภูมิในแต่ละฤดูนั้น ฤดูฝนมีอุณหภูมิระหว่าง 24 - 30 องศาเซลเซียส ฤดูหนาวมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 22 - 31 องศาเซลเซียส ส่วนในฤดูร้อนมีอุณหภูมิระหว่าง 23 - 33 องศาเซลเซียส

ทรัพยากรดินและน้ำ

แม่น้ำจันทบุรี

ทรัพยากรดินในจังหวัดจันทบุรีมีความอุดมสมบูรณ์สูงมาก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของ หินปูน ทำให้ดินมีความเป็นด่างเหมาะแก่การปลูกผลไม้เป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจของจังหวัดจันทบุรี^[16] ดินมีลักษณะ เป็นดินตื้นถึงลึกอันเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศ โดยดินส่วนมากของจังหวัดจันทบุรีเป็นดินที่สามารถระบายน้ำออกได้ ค่อนข้างดี^[17] อย่างไรก็ตามจังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับการทำเกษตรประมาณ 3,000 ตารางกิโลเมตร โดย ปัญหาทรัพยากรดินที่พบมากที่สุดคือดินเค็มในบริเวณชายฝั่งทะเล ดินตื้นและดินในพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน^[18]

ในส่วนของทรัพยากรน้ำในจังหวัดจันทบุรีนั้น แม้ว่าจังหวัดจันทบุรีจะอยู่ในพื้นที่ที่มีฝนตกชุก แต่จันทบุรียังคง ประสบกับปัญหาภาวะความแห้งแล้งในพื้นที่ของจังหวัดเนื่องจากแม่น้ำทั้งหมดในจังหวัดเป็นเพียงแม่น้ำสายสั้น ๆ และมีขนาดเล็ก ยกตัวอย่างเช่น แม่น้ำพอง (30 กิโลเมตร) แม่น้ำวังโดนด (6 กิโลเมตร) แม่น้ำเวฬุ (88 กิโลเมตร) และแม่น้ำ จันทบุรี (123 กิโลเมตร)^[11] เป็นต้น ส่งผลให้น้ำในแม่น้ำไหลลงสู่อ่าวไทยอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้หากมีปริมาณฝนใน จังหวัดจันทบุรีมากเกินไป ปริมาณน้ำอาจจะเอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ต่าง ๆ ได้อีกด้วย จึงมีการสร้างอ่างเก็บน้ำและเขื่อน เป็นจำนวนมากเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเขื่อนและอ่างเก็บน้ำที่สำคัญคือ เขื่อนศิริธาร อ่างเก็บน้ำคลองศาลทราย เขื่อนพลวงและเขื่อนทุ่งเพล^[19]

สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

เหลืองจันทบุรี

จังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุดในภาคตะวันออก โดยคิดเป็น 1 ใน 4 ของจำนวนพื้นที่ป่าไม้ทั้งภาค
[20] อย่างไรก็ตามหากเปรียบเทียบในอดีตจะพบว่าจังหวัดจันทบุรีสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไปเป็นจำนวนมาก เพราะเดิมที่จังหวัด
จันทบุรีมีเนื้อที่ป่าไม้มากกว่าร้อยละ 50 ของจังหวัด [21] โดยสาเหตุของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่เกิดจากการลักลอบ
ตัดไม้ การบุกรุกของราษฎรและการขาดการเข้มงวดกวดขันของเจ้าหน้าที่ [22] ในปัจจุบันมีการประกาศให้พื้นที่ป่าไม้ของ
จังหวัดจันทบุรีขึ้นเป็นอุทยานแห่งชาติ 3 แห่งคือ อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ อุทยานแห่งชาติเขาสิบห้าชั้น และอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกพลี [23] วนอุทยานแห่งชาติ 1 แห่งคือ วนอุทยานแห่งชาติแหลมสิงห์ [24] และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 3 แห่ง
คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองเครือหวาย [25]

สำหรับพืชที่ค้นพบในจังหวัดจันทบุรีมีอยู่หลายประเภท ที่สำคัญคือสำรองและจันทน์ ซึ่งถือเป็นต้นไม้ประจำจังหวัด
ของจันทบุรี ในส่วนของพืชชนิดอื่น ๆ ที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ สอยดาว ชะมวง กฤษณากระวานและเหลืองจันทบุรี
อันเป็นดอกไม้ประจำจังหวัด [3][26] นอกจากนี้แล้วในจังหวัดจันทบุรียังค้นพบพืชเฉพาะถิ่นอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น เนตร
ม่วง (*Microchirita purpurea*) ซึ่งพบได้เฉพาะในเขตอำเภอแกลงทางแคว จังหวัดจันทบุรีเพียงแห่งเดียวเท่านั้น [27] เป็นต้น

สำหรับในส่วนของสัตว์ป่าในจังหวัดจันทบุรีนั้นพบว่ามีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 122 ชนิด นก 276 ชนิด
สัตว์เลื้อยคลานไม่น้อยกว่า 88 ชนิด สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 29 ชนิดและปลาน้ำจืดอีกกว่า 47 ชนิด [28] จึงนับได้ว่าจังหวัด
จันทบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตค่อนข้างมาก ในจำนวนสัตว์เหล่านี้มีสัตว์ที่สำคัญ ยกตัวอย่าง
เช่น กบอกลนาม นกกระทาดงจันทบุรี นกแควแล้วใหญ่หัวสีน้ำเงินและนกสาธิตาเขียวหางสั้น เป็นต้น ซึ่งสัตว์เหล่านี้
เป็นสัตว์ที่สามารถพบได้ในบริเวณจังหวัดจันทบุรีเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยเท่านั้น [28][29] นอกจากนี้ยังมีสัตว์ที่สำคัญ
อีกชนิด คือ ปลาบู่หมัด ที่มีการค้นพบในจังหวัดจันทบุรี แต่มีกระจายตัวอยู่ในจังหวัดระนองและจังหวัดภูเก็ตด้วย [30]

การคมนาคมและการสื่อสาร

การเดินทางสู่จังหวัดจันทบุรีมีเส้นทางดังนี้

- เส้นทางสายกรุงเทพฯ-ชลบุรี-พัทยา-บ้านฉาง-ระยอง-จันทบุรี โดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนน
สุขุมวิท) ระยะทางประมาณ 315 กิโลเมตร
- เส้นทางสายกรุงเทพฯ-ชลบุรี-ศรีราชา-บ้านฉาง-ระยอง-จันทบุรี โดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (ถนน
เมืองพัทยา-ระยอง) ระยะทางประมาณ 289 กิโลเมตร

- เส้นทางสายกรุงเทพฯ-ชลบุรี-แกลง-จันทบุรี โดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 344 (ถนนชลบุรี-แกลง) ระยะทางประมาณ 249 กิโลเมตร
- เส้นทางยุทธศาสตร์เชื่อมระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่านปราจีนบุรี ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 (ถนนสุวรรณศร) เข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 317 (ถนนจันทบุรี-สระแก้ว) ผ่านอำเภอสอยดาว อำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอมะขาม เข้าสู่จังหวัดจันทบุรี
- เส้นทางจันทบุรี-ตราด ระยะทาง 69.94 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-ระยอง ระยะทาง 111.67 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-สระแก้ว ระยะทาง 156.4 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-ชลบุรี ระยะทาง 167.03 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-ฉะเชิงเทรา ระยะทาง 191.09 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-สระบุรี ระยะทาง 327.77 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-นครราชสีมา ระยะทาง 338.05 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-บุรีรัมย์ ระยะทาง 344.32 กิโลเมตร
- เส้นทางจันทบุรี-แม่สอด ระยะทาง 697.83 กิโลเมตร
- รถไฟ
- จังหวัดจันทบุรี ไม่มีทางรถไฟ ท่านสามารถลงจากสถานีรถไฟบ้านพลูตาหลวง จ.ชลบุรี และต่อเข้ารถโดยสารประจำทางสู่จังหวัดจันทบุรี โทร 0-3824-5959

สวนยางพารากลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลงทำสวนยางพารา ชนิดพันธุ์ยาง RRIM 600 เนื่องจากชนิดพันธุ์ปลูกง่ายและทนทานต่อโรคและอุณหภูมิ) จำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ 99,312 ต้น โดยชนิดพืชที่อยู่รอบๆ สวนยางพาราส่วนใหญ่เป็นประเภทกลุ่มไม้ผลสำคัญ คือ ต้นมะม่วง ต้นทุเรียน ต้นเงาะ ต้นมังคุด และ ต้นปาล์ม หรือต้นไม้อื่น ๆ แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

บทที่ 3 วัตถุประสงค์ การจัดการสวนไม้ยางพารา ข้อจำกัดทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

1.วัตถุประสงค์

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง จะต้องบริหารจัดการทางธุรกิจให้เกิดผลกำไร โดยอยู่บนพื้นฐานของการจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืนด้วยไม้ยางพาราและไม้เศรษฐกิจอื่นเป็นหลักและผลิตผลอื่นๆจากป่าเศรษฐกิจแบบครบวงจรมีระบบนิเวศที่ดีและยั่งยืนส่งเสริมการค้าของชุมชนในสวนยางพาราให้มีมาตรฐานการครองชีพที่ดี โดยมีหลักการกำหนดไว้ดังนี้

1.1. การจัดการสวนป่า

- 1.1.1. เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สวนยางพารา
- 1.1.2. เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนด้านสังคม ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

- 1.1.3. เพื่อสร้างความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ เพิ่มมูลค่าของสินค้าไม้
- 1.1.4. เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกสวนยางพาราปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 1.1.5. เพื่อส่งเสริมการตรวจติดตามผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการสวนยางพารา กำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปรับปรุง
- 1.1.6. เพื่อส่งเสริมศักยภาพและสร้างโอกาสในการแข่งขัน ด้านตลาดผลิตภัณฑ์ไม้ทั้งภายในและต่างประเทศ ที่มีข้อจำกัดและเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

1.2. การอนุรักษ์และการฟื้นฟูป่าธรรมชาติ

- 1.2.1. เพื่อปกป้องคุ้มครองป่าธรรมชาติให้คงอยู่ตลอดไป
- 1.2.2. เพื่อรักษาทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำและวงจรตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต ให้มีความอุดมสมบูรณ์ยั่งยืน
- 1.2.3. เพื่อรักษาส่งเสริมความหลากหลายทางพันธุกรรม ชนิดพันธุ์ และระบบนิเวศของป่าธรรมชาติ
- 1.2.4. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัย ของชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์หายาก และถูกคุกคาม
- 1.2.5. เพื่อฟื้นฟูสภาพป่าธรรมชาติให้กลับมามีเดิม
- 1.2.6. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (HCVA) ของป่าธรรมชาติ
- 1.2.7. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทางให้กับสังคมและชุมชนท้องถิ่นบริเวณพื้นที่รอบๆสวนป่า

2. การจัดการสวนไม้ยางพารา

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง จะต้องบริหารจัดการทางธุรกิจให้เกิดผลกำไรโดยอยู่บนพื้นฐานของการจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืนด้วยไม้ยางพาราและไม่เศรษฐกิจอื่นเป็นหลักและผลิตผลอื่นจากป่าเศรษฐกิจแบบครบวงจรมีระบบนิเวศที่ดีและยั่งยืนส่งเสริมการดำรงชีพของชุมชนในสวนยางพาราให้มีมาตรฐานการครองชีพที่ดี โดยมีหลักการกำหนดเกี่ยวกับการจัดการสวนไม้ยางพาราไว้ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การกำหนดรอบตัดฟันของการทำไม้ยางพารา กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

การกำหนดอายุการตัดฟันของไม้ยางพาราที่ปลูก ไว้ที่ 20-25 ปี โดยมีเป้าหมายรายได้หลักจากการกรีดยาง ในช่วงอายุระหว่าง 7-25 ปี หลังการปลูก และทางกลุ่มจะส่งเสริมให้สมาชิกมีรายได้จากการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ให้มากที่สุด เช่น การปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นตามความเหมาะสมกับพื้นที่ที่เสริมตามร่องแปลงปลูกรองจากการไถนัลล์ตัดฟันไม้ยางพาราที่ครบรอบอายุการตัดฟัน หรือไม่สามารถกรีดยางได้อีกต่อไป เมื่ออายุระหว่าง 20-25 ปี เช่นการปลูกผักกูด การเพาะเห็ด เป็นต้น และ ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด โดยนำปึกไม้มาทำ wood chip , กิ่งและก้านของต้นยางพารามาทำเป็นเชื้อเพลิง โดยการนำเข้ามาแปรสภาพในโรงงานของ บริษัท สหกิจแกลง จำกัด

การคัดเลือกพันธุ์ จะคัดเลือกพันธุ์ที่ให้รายได้ดี เป็นหลัก มาปลูกทดแทนหลังจากการไถนัลล์ตัดฟันไม้ยางพาราเมื่อครบรอบการตัดฟัน โดยการปลูกทดแทนจะดำเนินการภายหลังการตัด 2 ปี

3. ข้อจำกัดทางด้านสภาพแวดล้อม

จากการสำรวจไม่มี ลักษณะของพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High Conservation Value Forest : HCVF) แต่อย่างใด

4. การใช้ประโยชน์ที่ดินและสถานะสิทธิการครอบครอง

สภาพพื้นที่ที่โดยทั่วไป เป็นสวนไม้ยางพารา โดยสมาชิกเจ้าของสวนกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง โดยภาพรวมมีเอกสารสิทธิ์ที่ดิน เป็นโฉนดที่ดิน , ส.ป.ก.4.01ก , ส.ป.ก.4.01ข , ส.ป.ก.01ค , น.ส.4จ

4.1. ผลผลิตไม้ผลรวมจังหวัด

ในช่วงระยะ เวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา ได้ทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง จังหวัดตราด และ จังหวัดชลบุรี เปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมนำการท่องเที่ยวและการเกษตร ปัจจุบันรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรสูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ผลผลิตไม้ผลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก มีมูลค่า ผลผลิตไม้ผลรวมจังหวัด 1,731,801 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.18 ของผลผลิตไม้ผลรวมประเทศ (13,132,241 ล้านบาท)จำแนก เป็นผลผลิตไม้ผลรวมของ จังหวัดระยอง 874,547 ล้านบาท จังหวัด ชลบุรี 716,051 ล้านบาท จังหวัดจันทบุรี 104,204 ล้านบาท และ จังหวัดตราด 36,999 ล้านบาท

(ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก)

บทที่ 4 ระบบวนวัฒนและการจัดการทรัพยากรป่าไม้

วนวัฒนและวนวัฒนวิทยา

ความหมาย

“วนวัฒนวิทยา” (silviculture) silvi (ป่า+ต้นไม้) + culture (ปลูก) เป็นสาขาหนึ่งของวิชาวนศาสตร์ที่ว่าด้วยการประยุกต์ศิลปะและวิทยาศาสตร์เพื่อการควบคุมการเกิด การเติบโต องค์ประกอบ สุขภาพ และคุณภาพหมู่ไม้เพื่อตอบสนองความต้องการ และความพึงพอใจอันหลากหลายของสังคมอย่างยั่งยืน โดยแบ่งออกเป็น 2 สาขาหลัก คือ “รากฐานวนวัฒนวิทยา”(foundations of silviculture) หรือ “ปฏิบัติการทางวนวัฒนวิทยา” (practices of silviculture) ซึ่งเน้นการนำพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้

แนวคิดระบบวนวัฒน

1. การเกิด หมายถึง การสืบต่อพันธุ์ (regeneration) แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ การสืบต่อพันธุ์ตามธรรมชาติ (natural regeneration) เป็นการสืบต่อพันธุ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ , การสืบพันธุ์โดยการปลูก (artificial regeneration) เป็นการสืบต่อพันธุ์ของหมู่ไม้โดยการกระทำของมนุษย์ โดยการนำเมล็ดหรือกล้าไม้ไปปลูกในพื้นที่ที่กำหนดที่เรียกว่า “การสร้างสวนยางพารา” และเรียกป่าที่ได้ว่า “ป่าปลูก” หรือ “สวนยางพารา” (forest plantation หรือ man-made forests หรือ forestation) , การสืบต่อพันธุ์แบบผสมผสาน (mixed regeneration) คือพื้นที่ที่ประกอบด้วยหมู่ไม้ที่เกิดเองตามธรรมชาติและฝีมือของมนุษย์
2. การเติบโต (growth) คือการที่ต้นไม้มีขนาด ปริมาตร หรือมวลเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่เพิ่มขึ้น จากลักษณะทางพันธุกรรมและอิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีปัจจัยทางภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ดิน ไฟ สิ่งมีชีวิต และมนุษย์ โดยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อการรอดตายและการเจริญเติบโตของต้นไม้ ซึ่งเรียกความสัมพันธ์ในระบบสิ่งแวดล้อมนี้ว่า “holocenotic environment”
3. องค์ประกอบ (composition) ของสังคมพืชในป่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นผลจากการเติบโตของหมู่ไม้ การทดแทนของสังคมพืชและอิทธิพลจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้อง
4. สุขภาพ (health) ของหมู่ไม้จะผันแปรตามอายุ โครงสร้างและความแข็งแรงประกอบกันขึ้นเป็นสังคมพืช เช่น ต้นไม้ที่อายุมาก ชนิดเดียวกันต้นไม้จะอ่อนแอ ความต้านทานโรคจะน้อยกว่าป่าผสมที่เกื้อกูลกัน
5. คุณภาพ (quality) ของต้นไม้ไม่ว่าในป่าธรรมชาติหรือสวนยางพารา หากจะจัดการเพื่อต้องการผลผลิต หรือเนื้อไม้เป็นเป้าหมายหลักแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงคุณภาพของเนื้อไม้ ซึ่งรวมถึงรูปทรงของลำต้น ลำหนิ และคุณสมบัติของไม้ด้วย ซึ่งคุณภาพของเนื้อไม้จะแตกต่างกันไปตามชนิด สายต้น ถิ่นที่ปลูกหรือขึ้นอยู่กับการจัดการในการบำรุงรักษา

วนวัฒนในสวนยางพารา

1. การเตรียมพื้นที่

หลังจากการทำไม้ออกจากพื้นที่ จะต้องดำเนินการถอนรากถอนโคนกำจัดเศษวัชพืชต่างออกให้หมดสิ้นทำการไถด้วยรถแทรกเตอร์ล้อยางโดยไถบุกเบิกด้วยพาด 3 และไถพรวนด้วยพาด 7 ซึ่งหากเตรียมพื้นที่ได้ดีการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปก็จะสะดวกสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยจะเตรียมพื้นที่ช่วงไหน จะต้องคำนึงถึงฤดูกาลด้วยในช่วงที่ฝนตกซึ่งพร้อมจะปลูกจะต้องเตรียมพื้นที่ให้เสร็จก่อนฝนจะตก ประมาณ 1 สัปดาห์หากเตรียมพื้นที่เสร็จไว้นานมากจะมีปัญหาวัชพืชงอกใหม่การเตรียมพื้นที่ล่าช้าจะสร้างปัญหาปลูกไม่ทันและค่าใช้จ่ายจะสูงขึ้นสูญเสียโอกาสของการเก็บเกี่ยวผลผลิตในอนาคตช่วงเวลาที่เหมาะสมควรดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม – เมษายนในกรณีพื้นที่มากกว่า 100 ไร่หากพื้นที่น้อยกว่า 100 ไร่ควรดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายนแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฤดูฝนของแต่ละท้องถิ่นด้วย

• วิธีการเตรียมพื้นที่ ดำเนินการโดยโรงงานเครื่องจักรกลและสารเคมีผสมผสานกัน กล่าวคือ

- การเตรียมพื้นที่ด้วยแรงงาน คือ การใช้แรงงานถางป่าเก็บริบเผาริบ การถาง

ป่าถางวัชพืช ที่เป็นวัชพืชขนาดเล็กให้ทั่วพื้นที่หากมีกอไผ่หรือหญ้าให้ฟันลงให้ราบเรียบให้ตอใกล้ผิวดินมากที่สุด การเก็บริบเผาริบเป็นการเก็บต้นไม้อย่างไม่ปลายไม้ที่หลงเหลือจากการเผาป่าเผาริบให้หมดจากพื้นที่หากการเผาป่าเผาไหม้ได้ก็จะเหลือเศษไม้ปลายไม้น้อยการเก็บริบจะรวดเร็วขึ้นวิธีการเก็บริบใช้แรงงานเก็บเศษไม้ขนาดเล็กมากองรวมกันเพื่อทำเชื้อไฟตัดท่อนไม้ขนาดใหญ่มากองสุ่มด้านบนถ้าสามารถกองเป็นกระโจม คล้ายก่อกองไฟของลูกเสือในการเล่นรอบกองไฟได้จะจุดไฟเผาไหม้ได้ดีกว่าการซ้อนทับตามแนวนอน หลังจากนำไม้ใหญ่มาทับบนกองเศษไม้แล้วเมื่ออากาศเริ่มร้อนขึ้นเริ่มเผาไฟในระหว่างไฟไหม้คอยหมั่นมา ตรวจสอบใช้กิ่งไม้ขนาดใหญ่ดันกองถ่านไฟไปไหม้เศษไม้ส่วนที่เหลือให้หมดสิ้นเป็นการสิ้นสุดขบวนการ เตรียมพื้นที่โดยใช้แรงงาน

- การใช้เครื่องจักรกล เครื่องจักรกลที่ต้องนำมาปฏิบัติงานคือรถแทรกเตอร์ ดำเนินการถางป่าแลไม้ถอนตอกวาดรวมกอง (Withdrawal) เกลี่ย ปรับพื้นที่หลังจากนั้นใช้รถแทรกเตอร์ล้อยาง (Farm tractor) คิดพาดไถ 3 งาน หรือ 4 งานทำการไถบุกเบิกทิ้งไว้ประมาณ 15 วันคิดพาดไถ 7 งาน ทำการไถพรวนก็จะเสร็จขั้นตอนของการเตรียมพื้นที่การ เตรียมพื้นที่ที่ที่ประณีต (Intensive) ภายหลังจากเตรียมพื้นที่เสร็จในพื้นที่นั้นจะต้องไม่มีจอมปลวกตอไม้ หรือเศษไม้ปลายไม้หลงเหลืออยู่ซึ่งมีวิธีการจัดการได้ดังนี้

การรวมกองต้นไม้มที่ถางลงหรือขุดตอขึ้นมาให้รวมกองเป็นกองยาวๆ ให้แนวของกองเป็นไปตาม ทิศทางลมหากพื้นที่เป็นลาดชันหรือควนเขาให้กองโดยมีทิศทางขึ้นเขาคดกองด้านข้างให้แน่นทำการ เผากองเศษไม้จากหัวกองทางด้านต้นลมเนื่องจากไม้ที่กองยังไม่แห้งสนิทอาจจะใช้เชื้อไฟช่วยเผาในครั้ง แรกเชื้อไฟที่ใช้อาจจะเป็นยางรถยนต์ที่ชำรุดแล้วหรือน้ำมันดีเซลก็ได้เริ่มเผาในตอนกลางวันขณะอากาศ ร้อนเมื่อไฟเริ่มลุกแล้วใช้รถแทรกเตอร์ดินตะขาบหรือรถแบคโฮคอยอัดกองไฟให้แน่นเป็นระยะการเผาไหม้ก็จะดีขึ้นควรเผาร่วมๆกันหลายๆกองในพื้นที่ใกล้เคียงกันเพื่อเครื่องจักรที่คอยอัดกองไฟจะได้ไม่เสียเวลาทำงานและเมื่อไฟไหม้เศษไม้ปลายไม้ส่วนเล็กๆหมดแล้วจะคงเหลือต้นไม้อายุใหญ่หรือตอไม้ให้ทำการสลาย

กองแล้วอัดเผาใหม่ให้หมดก็จะเผาได้ง่ายขึ้นเพราะมีถ่านไม้ติดไฟอยู่จำนวนมากการเผา เศษไม้ปลายไม้โดยวิธีนี้แม้จะมีฝนตกบ้างก็จะเผาได้หมด เมื่อเสร็จสิ้นการเผาจนไม่มีเศษไม้หลงเหลือแล้วเป็นขั้นตอนของการเกลี่ยปรับพื้นที่โดยการ เกลี่ยจอมปลวกออกให้พื้นที่ราบเรียบเพื่อความสะดวกในการไถบุกเบิกในพื้นที่ราบการไถบุกเบิกด้วยพาน ไถ 3 จานหรือ 4 จานก่อนจะลงมือไถจะต้องทราบว่าปะกัหลักหมายปลูกไปตามทิศทาง ไคเพราะการไถ บุกเบิกที่ดีทิศทางการไถควรจะตั้งฉากกับแนวปลูกต้นไม้และการไถพรวนเป็นการไถตั้งฉากกับการไถ บุกเบิกทิศทางการไถจะเป็นไปตามแนวปลูกต้นไม้การดำเนินการเช่นนี้จะเป็นประโยชน์ในการเข้าดำเนินการปักหลักหมายปลูกและการปลูกเพราะคนงานไม่ต้องเดินข้ามจีไถ การไถในพื้นที่ปลูกยางพาราที่มีน้ำท่วมถึงจะเปลี่ยนเป็นการไถกร่องวิธีการไถจะไถไปตามทิศทางของแนวปลูกต้นไม้ใช้พาน 3 หรือพาน 4 ไถครั้งแรกสาดดินที่ไถขึ้นไว้บริเวณโคนยางพาราและไถพรวนด้วยพาน 7 ด้วยวิธีเดียวกันระหว่างแถวยางพาราจะเป็นร่องลึกประมาณ 50 ซม. สำหรับให้น้ำในดินไหลจากโคนต้นยางพารามาเก็บข้างใน ถูฝุ่น ภาพหน้าตัดหลังไถกร่องเสร็จ

- การใช้สารเคมี จะดำเนินการหลังจากถางป่าโค่นล้มเก็บริบเผาเรียบร้อยแล้ว..ให้วัชพืชขึ้นประมาณ 30 ซม. และใช้สารเคมีฉีดพ่นกำจัดซึ่งจะเป็นวิธีการที่สะดวกและประหยัดวัชพืชตายสิ้นซาก หากดำเนินการไม่ทันวัชพืชขึ้นสูงมากจะต้องใช้สารเคมีในการกำจัดมากขึ้นวัชพืชจึงจะแห้งตายโดย คำนึงถึงชนิดของวัชพืชที่ขึ้นอยู่เป็นหลักเหมาะกับวัชพืชที่เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว เช่นหญ้าต่างๆสารเคมีที่นิยม ใช้คือไกลโฟเสท ในการดำเนินการควรจะดำเนินการในต้นฤดูฝนปล่อยให้วัชพืชชุกตายจึง จะเข้าดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

สำหรับรายละเอียดการปลูกไม้ยางพารา แสดงไว้ในคู่มือการปลูกไม้ยางพารา

สำหรับการเตรียมพื้นที่ของสมาชิกกลุ่มจัดการป่าไม้ฯ ทำการไถพลิกและไถพรวนอย่างน้อย 2 ครั้ง พร้อมทั้งเก็บตอไม้ เศษไม้ และเศษวัชพืชออกให้หมด เพื่อปรับหน้าดินให้เหมาะสมกับการปลูกยางพารา สำหรับพื้นที่ลาดเอียงมากกว่า 15 องศา จะต้องวางแผนปลูกตามขั้นบันได เพื่อลดอัตราการสูญเสียหน้าดิน โดยมีความกว้างของหน้าดินอย่างน้อย 1.5 เมตร เพื่อป้องกันดินยางพาราล้ม หากขั้นบันไดเสียหาย ในกรณีพื้นที่ปลูกเป็นที่ราบก็ทำเฉพาะทางระบายน้ำเท่านั้น และทำการปลูกพืชปุ๋ยสดเพื่อปรับปรุงบำรุง แล้วจึงเตรียมหลุมปลูกยางพารา

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าSafety	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	แว่นsafety	ถุงมือผ้า
				

อุปกรณ์สำหรับคนขับรถแทรกเตอร์

รองเท้าบูท	หมวกSafety	แว่นsafety	ถุงมือผ้า
			

อุปกรณ์สำหรับคนงานการเตรียมพื้นที่

แผนป้องกันผลกระทบ

1. หากมีการเผาต้องทำแนวกันไฟป้องกันไฟลุกลาม
2. ต้องดูทิศทางลมก่อนการเผาเพื่อป้องกันเศษเถ้าไปยังชุมชน
3. เก็บขวดสารเคมีใส่ถุงขยะทิ้งในที่ที่จัดเตรียมไว้

2. การคัดเลือกชนิดพันธุ์

การคัดเลือกขางพาราพันธุ์ใดมาปลูกจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านต่างๆ ในช่วงเริ่มต้นการปลูกสร้างสวนยางเจ้าของสวนจะเลือกชนิดพันธุ์ที่ให้น้ำยางต่อปีต่อไร่ดีที่สุดพันธุ์

ขณะนี้พันธุ์ยางที่ปลูกในสวนยางของกลุ่มฯ นี้จะเป็น RRIM 600

- ลักษณะรายละเอียดพันธุ์ RRIM 600 เป็นขางพาราลูกผสมของประเทศมาเลเซียในประเทศไทยนิยมปลูกชนิดนี้มาก ให้ผลผลิตปานกลางปลูกได้ทุกสภาพดินมีความต้านทานต่อโรคราใบร่วงจากเชื้อราไฟทอปเทอร่าที่ทำให้ ใบยางร่วงในฤดูฝนน้อยในเขตที่มีโรคนี้จึงไม่สมควรปลูกลำดับมีขนาดเล็กราคาเนื้อไม้หลังกรีดยังมีราคาซื้อ ขายต่ำกว่าชนิดพันธุ์อื่นมีความทนทานต่อการกรีดยีดปานกลาง

ต่อมาขางพาราใช้สอยไม้โดยเฉพาะไม้เครื่องเรือน (Furniture) จากเนื้อไม้อย่างพาราเป็นที่นิยมมากขึ้นเจ้าของสวน

ก็มุ่งหวังจะปลูกขางพาราเพื่อหวังใช้เนื้อไม้ด้วยชนิด พันธุ์ยางที่เหมาะสมเพื่อการนี้จะมีพันธุ์ จะเชิงเทรา 50 (RRIT 402)

ric110 ill1/ ย่อมาจาก RRIC110 illegitimate cloned seed หมายถึง เมล็ดที่เก็บจากต้นแม่พันธุ์ RRIC110 ที่เกิดจากการผสมข้ามตามธรรมชาติ ซึ่งทางกลุ่มฯ จะนำมาใช้ปลูกทดแทนสำหรับไม้ขางพาราที่อยู่ในกลุ่มรอบตัดฟันสั้น

โดยกล้าที่นำมาปลูกในพื้นที่ จะคัดเลือกดำเนินการโดย

- ปลูกด้วยกล้าติดตาชำสูง โดยการใช้กล้าชำสูงที่มีฉัตรใบ 1-2 ฉัตรมาปลูกลงแปลงปลูก

วิธีนี้ จะทำให้การปลูกมีอัตราการรอดตายสูงกล้าชำสูงอาจจะเตรียมเองโดยการใช้กล้าตาเขียวมาเพาะชำในถุงดินโดยการเพาะชำสูงควรเตรียมถุงขนาด 4x12 นิ้วบรรจุดินนำไปจุ่มในภาชนะบรรจุน้ำจนดินอุ่มน้ำจนอึดตัวแล้วนำกล้าขางพาราตาเขียวมาปักชำนำไปเรียงพักในเรือนเพาะชำการเรียงควรคำนึงถึงการเข้าไปปฏิบัติงานดูแลรดน้ำและหมั่นปลิดตาที่แตกจากต้นต่อเดิมมิให้

แก่งแย่งและเบียดบังตายทางที่จะแตกยอดอ่อนและควรป้องกันรักษาโรคราที่จะระบาดในเรือนเพาะชำหรือซ็อกลำชำดูก็ได้
ข้อดี การเก็บเกี่ยวผลผลิตในอนาคตเป็นไปตามเวลาที่กำหนดอัตราการรอดตายหลังปลูก สูงความเติบโตสม่ำเสมอ ข้อเสีย
ทุนค่อนข้างสูง

3. การปักหลักหมายปลูก

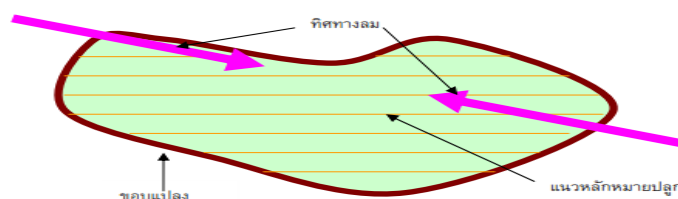
การปักหลักหมายปลูกคือการกำหนดตำแหน่งที่จะปลูกต้นยางพาราและกำหนดจำนวน ต้นต่อไร่ก่อนการดำเนินการปักหลัก
หมายปลูกพื้นที่ที่จะปลูกจะต้องเตรียมพื้นที่เรียบร้อยแล้วมีปัจจัย ต่างๆที่ต้อง

คำนึงอันดับแรกคือจำนวนต้นที่จะปลูกในพื้นที่ 1 ไร่สถาบันวิจัยยางแนะนำจำนวนต้นปลูก ที่เหมาะสมกับ

ยางพาราทุกชนิดพันธุ์คือยางพารา 1 ต้นจะครอบคลุมพื้นที่ 20 ตารางเมตรซึ่งจะ ให้ผลผลิตน้ำยางสดเมื่อคิดเป็นเนื้อยางพารา
แห้งได้มากที่สุดปัจจัยถัดมาที่ต้องคำนึงคือสภาพของพื้นที่ หากเป็นพื้นที่ราบจะปักหลักหมายปลูกเป็นแถวตรงในขณะที่พื้นที่
ควนเขาหรือพื้นที่ลาดชันจะปักหลัก หมายปลูกตามแนวระนาบหรือแนวขอบเขาช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการปักหลัก
หมายปลูกควร ดำเนินงานหลังจากเตรียมพื้นที่เสร็จประมาณเดือนเมษายน-พฤษภาคม หลักหมายปลูก หรือภาษาของสวน
ยางพาราเรียกว่า “ไม้ชะมบ” เป็นไม้หลักทำจากไม้ไผ่กลมขนาดเล็กเส้น รอบวงประมาณ 5 - 8 ซม. หรือไม้ไผ่ขนาดใหญ่ผ่า
ซีกกว้างประมาณ 1 นิ้วความยาวประมาณ 1.2 เมตรเสียบปลายแหลม 1 ค้ำไม้ชะมบอาจจะทำจากวัสดุอื่นก็ได้เช่นกิ่งไม้
ขนาดเล็กหรือ เหล็กกลมหรือเหล็กกลมก็ได้แต่ต้องคำนึงถึงราคาต้นทุนด้วยการใช้ไม้เป็นไม้ชะมบใช้งานได้ปีเดียวแต่ใช้
เหล็กอาจจะใช้ได้หลายปี วิธีการปักหลักหมายปลูก ในพื้นที่ราบก่อนจะทำการปักหลักหมายปลูกจะต้องคำนึงถึงรูปร่างของ
พื้นที่และทิศทางของลมประจำถิ่นส่วนมากจะนิยมปักหลักหมายปลูกขนานกับแนวเขตแปลงเพื่อความเรียบร้อยสวยงามซึ่ง
บางครั้งแนวที่ปักหลักขวางกับทิศทางของลมประจำถิ่นจะก่อเกิดปัญหาต้นยางพาราที่ปลูกล้มในกรณีลมแรงลมประจำถิ่นที่
สำคัญของประเทศไทยคือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งลมมรสุมทั้ง 2 นี้มีทิศทางการพัดที่
สวนทางกันดังนั้นทิศทางการปักหลักหมายปลูกที่เหมาะสมควรปักหลักให้แถวที่จะปลูกเป็นไปตามทิศทาง

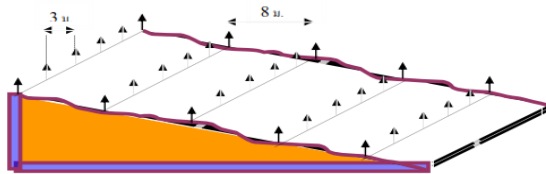
ตะวันออกเฉียงเหนือ – ตะวันตกเฉียงใต้แต่หากทิศทางที่จะหักหลักหมายปลูกไม่ขนานกับขอบแปลงก็สามารถแก้ไขได้โดย
ใช้ทิศทางที่ทำมุม แลคมกับแนวลมประจำถิ่นให้มากที่สุด เมื่อตัดสินใจเลือกแนวทางของแถวได้แล้วก็เริ่มขั้นตอนต่อไปคือ

การปักหลักหมายแนวปลูก พื้นที่ราบจะใช้ระยะปลูก 2.5x7, 4x5 หรือ 3x7 เมตร สำหรับพื้นที่ลาดชันใช้ระยะปลูก
2.5x8 เมตร หรือ 3x8 เมตร ตามวัตถุประสงค์ และสภาพพื้นที่โดยเริ่มจากการวาง (Base Line) ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละ
พื้นที่สวนป่าเงินทุนในการดำเนินการของเกษตรกรและปัจจัยด้านอื่นๆ

ภาพการปักหลักหมายแนวปลูกพื้นที่ราบ

- การปักหลักหมายปลูกในพื้นที่ลาดชัน จำเป็นต้องใช้วิธีการปักหลักหมายปลูกในพื้นที่ลาดเท สำหรับพื้นที่ลาดเท ที่เตรียมพื้นที่ด้วยเครื่องจักรกลและตัดขั้นบันไดแล้ว การปักหลักหมายปลูกแล้วระยะ ความห่างของต้น แต่พื้นที่ที่ยังไม่ได้ตัดขั้นบันได ต้องดำเนินการปักหลักหมายปลูกใหม่ โดยใช้เครื่องมือปักหลัก

การปักหลักหมายปลูกในพื้นที่ลาดเชิงสวนเสมอ

ภาพการปักหลักหมายแนวปลูกพื้นที่ลาดชัน

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าบูท	หมวกSafety	แว่นsafety	ถุงมือผ้า
			

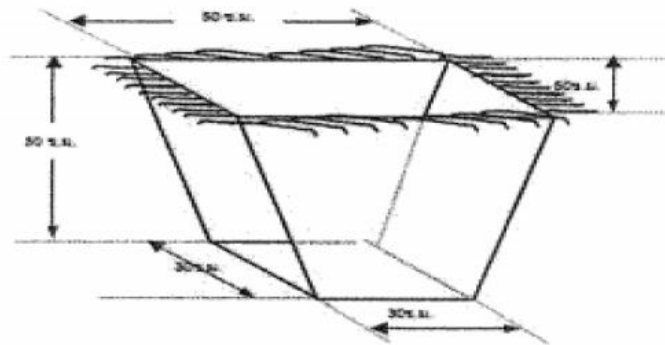
อุปกรณ์สำหรับคนงานปักหลักหมายแนวปลูก

4.การปลูก

4.1การเตรียมหลุมปลูกเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้กล้ายางพาราที่ปลูกมีความเจริญเติบโตได้ดีตามที่ควรจะเป็นหลุมปลูกที่ดีจะช่วยเร่งระบบรากให้พัฒนาชอนไชไปตามดินที่เตรียมไว้

เมื่อระบบรากมีประสิทธิภาพความเติบโตก็จะดีขึ้นบริเวณที่เตรียมหลุมปลูกต้องอยู่ด้านหนึ่งด้านใดของหลักหมายปลูก โดยทุกหลุมต้องห่างหลักหมายปลูกในระยะที่เท่ากันเพื่อให้ระยะระหว่างต้นห่างเท่ากัน ตามกำหนดและเมื่อปลูกแล้วจะมองเป็นแถวตรงโดยแนะนำให้ขุดหลุมห่างจากหลักในแนวทางด้านขวามือ ของ

หลักให้ริมหลุมอยู่ห่างจากหลักประมาณ 5 ซม. ในกรณีพื้นที่ราบเพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อหลัก หมายปลูกในขณะขุดหลุม การขุดหลุมปลูกกรณี ปลูกด้วยกล้าตาเขียว และกล้ายางพาราชำถุงจะ ขนาดของหลุมกว้างยาวลึกประมาณ 50 ซม. ใช้จอบหรือเสียมในการขุดหลุมให้แยกดินชั้นบนและดินชั้นล่างที่ขุดจากหลุมออกจากกันเพื่อใช้รองก้นหลุมก่อนปลูกโดยผู้ขุดหลุมแยกดินไว้ด้านหนึ่งด้านใดของหลุมเช่นหากวางดินชั้นบนไว้ทางทิศตะวันตกของหลุมดินชั้นล่างควรวางไว้ทางทิศตะวันออกผู้ควบคุมงานจะต้องเป็นผู้สั่งการเพื่อให้ปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

4.2 การรองก้นหลุม ก่อนการปลูกยางพาราโดยเฉพาะส่วนที่ไม่ได้ใช้เมล็ดปลูก

จะต้องทำการรองก้นหลุมด้วยปุ๋ย 0-3-0 หรือรอกฟอสเฟต ผสมกับขี้เถ้าปลวก รอกฟอสเฟต จะช่วยรักษาความชื้นในหลุม หลังปลูกกรณีกระทบแล้งทำให้กล้ายางพาราที่ปลูกไม่เหี่ยวเฉาขี้เถ้าปลวกจะช่วยป้องกันปลวกมากัดกินผิวแห้งของราก ยางพารากัดกินรากยางพาราเหลวจะกินส่วนที่แห้งและจะเปิดช่องว่างระหว่างรากยางพารากับดินทำให้กล้ายางพาราตายได้ปลวกเหล่านี้เกิดจากการเตรียมพื้นที่ที่เก็บรากไม้เศษไม้ เผาไม้หมักหลงเหลืออยู่ในแปลงปลูกขี้เถ้าปลวกจะช่วยป้องกันไม่ให้ปลวกมารบกวนที่รากยางพารา ก่อนทำการรองก้นหลุมควรทิ้งหลุมที่ขุดแล้วไว้กลางแดดประมาณ 15 วันเพื่อใช้แสงแดดกำจัดโรคราบางชนิด

5. การบำรุงรักษา

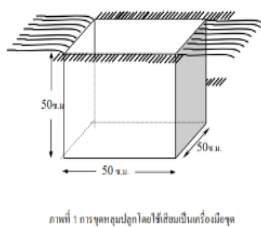
การบำรุงรักษาเป็นขั้นตอนที่สำคัญหลังปลูกเพื่อจะให้ต้นยางพาราที่ปลูกไว้มีปริมาณเต็ม พื้นที่ที่มีความเจริญเติบโตสมบูรณ์สามารถริดเอาน้ำยางพารามาใช้ประโยชน์ได้ในเวลาที่กำหนดโดยทั่วไป ยางพาราจะเป็นพืชชนิดโตเร็ว (Fast

growing Spp.) มีความเติบโตเฉลี่ยทางเส้นรอบวงวัดที่ระดับอก หรือ GBH (Girth at breast high) ปีละ 8 – 10 ซม. จะทำการกรีดยางพาราเมื่ออายุหลังปลูก 6-7 ปีหรือมีขนาด GBH 50 ซม. ดังนั้นจึงจำเป็นต้องบำรุงรักษาดันยางพาราให้ได้ขนาดที่ต้องการภายในเวลา 6-7 ปี ถ้าการบำรุงรักษาไม่ดีโอกาสจะเปิดกรีดเพื่อสร้างรายได้จากยางพาราก็จะเข้าไปด้วยการบำรุงรักษาที่สำคัญมีปลูกซ่อมกำจัดความคลุมวัชพืชใส่ปุ๋ยแต่งกิ่งป้องกันภัยป้องกันไฟและสำรวจอัตรารอดตายและความเติบโตซึ่งจะได้แยกกล่าวในรายละเอียดต่อไป

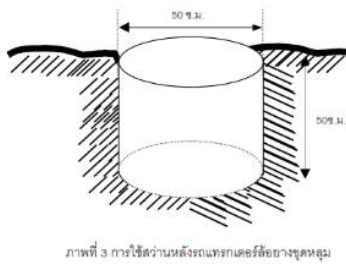
ปลูกซ่อม การเตรียมหลุมปลูก หลุมปลูกยางโดยทั่วไปจะมีขนาดกว้าง x ยาว x ลึก เท่ากับ 50 x 50 x 50 เซนติเมตร การขุดหลุมปลูก ควรแยกดินบนและดินล่างไว้คนละส่วน ตากดินทิ้งไว้ 10-15 วัน จากนั้นย่อยดินบนให้ร่วนแล้วผสมปุ๋ยร็อค ฟอสเฟต อัตรา 170 กรัมต่อหลุม

5.1. พื้นที่ราบ ถ้าต้องการปลูกพืชแซมในระหว่างแถวของต้นยาง ให้ใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 2.50 เมตร ระหว่างแถว 8 เมตร จะได้จำนวน 80 ต้นต่อไร่ ถ้าต้องการปลูกพืชคลุมดินในระหว่างแถวของต้นยาง ให้ใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 2.50 เมตร ระหว่างแถว 7 เมตร จะได้จำนวน 91 ต้นต่อ

5.2. พื้นที่ลาดหรือพื้นที่เชิงเขา ตั้งแต่ความชัน 15 องศาขึ้นไปต้องทำแนวขั้นบันไดโดยใช้ระยะระหว่าง ขั้นบันไดอย่างน้อย 8 เมตร ระยะระหว่างต้น 2.50 หรือ 3 เมตร เมื่อกำหนดระยะปลูกได้แล้วก็ทำการวางแนว และปักไม้ทำแนวเพื่อขุดหลุมปลูกต่อไป แนวปลูกควรวางตาม

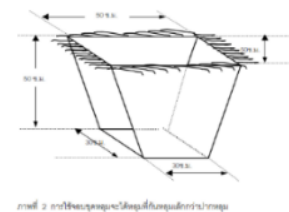

ภาพการขุดหลุมโดยใช้เสียม

ภาพการขุดหลุมโดยใช้ส่วนหลังรถแทรกเตอร์ล้อยาง

ทิศทาง

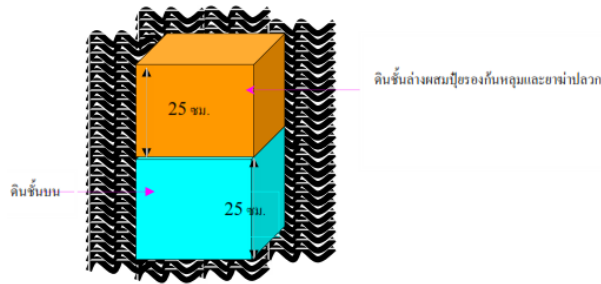
ลม

ภาพการขุดหลุมโดยใช้จอบ

การรองก้นหลุม

1. ผสมร็อคฟอสเฟต กับปุ๋ยอินทรีย์จำนวน 25 กก. ต่อ ร็อคฟอสเฟต 1 กระสอบ (50 กก.) ผสมโดยใช้เสียมหรือพลั่วคลุกเคล้าให้เข้ากัน
2. นำดินชั้นบนที่แยกไว้ตอนขุดหลุมถมที่ก้นหลุม จำทำให้ความสูงของดินชั้นบนประมาณ 25 ซม. จากก้นหลุม
3. นำดินชั้นล่างที่แยกไว้ตอนขุดหลุมถมกลบหลุมส่วนที่เหลือ พร้อมกับดวงสารรองก้นหลุมที่ผสมไว้แล้วจำนวน 170 กรัม คลุกเคล้ากับดินชั้นล่าง

ข้อควรระวัง การใช้ปุ๋ยพืชสดหรือปุ๋ยหมักรองก้นหลุมอาจเกิดเชื้อราได้ เพราะปุ๋ยทั้งสองชนิดอาจจะมีเชื้อราทำลาย
กล้ายางพาราผสมอยู่ โดยการไม่ให้ส่วนของปุ๋ยสัมผัสกับกล้ายางพาราโดยตรง

การปลูกซ่อม

หลังจากปลูกแล้วอาจมีต้นยางบางต้นตายไปเนื่องจากอากาศแห้งแล้ง ถูกโรคและแมลงทำลาย หรือ ต้นที่ปลูกไม่
สมบูรณ์ จำเป็นต้องปลูกซ่อม ซึ่งควรทำให้เสร็จภายในช่วงฤดูฝน ดินพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับปลูกซ่อม คือ ยางช้าง เพราะทำให้
ต้นยางที่ปลูกใหม่เปลี่ยนมีขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนต้นยางที่มีอายุเกิน 1 ปี ไปแล้วไม่ควร ปลูกซ่อม เพราะจะถูกบังร่มไม่สามารถ
เจริญเติบโตทันต้นอื่นได้

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าน้ำ	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ถุงมือผ้า
			

อุปกรณ์สำหรับคนงานปลูก/คนงานปลูกซ่อม

กำจัดควบคุมวัชพืช วัชพืชมีส่วนสำคัญในการยับยั้งชะลอความเจริญเติบโตของยางพาราจึงมีความจำเป็นต้อง
ดำเนินการกำจัดและควบคุมวัชพืชซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดชั่วอายุของยางพาราวิธีการกำจัดวัชพืชมี 3 วิธี

- ใช้แรงงานโดยการใช้อุปกรณ์รอบโคนในแถวหรือแถวระหว่างแถวนิยมใช้ในขณะยางพารามีอายุน้อยๆเศษ
วัชพืชจากการถากให้นำมาสูมโคน (Munching) เพื่อช่วยลดการคายน้ำบริเวณโคนและเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดินเป็นการช่วย
ปรับปรุงโครงสร้างดินด้วยเศษวัชพืชที่ได้จากการถากการใช้แรงงาน โดยใช้อุปกรณ์รอบโคน ถากในแถวหรือแถว
ระหว่างแถว นิยมใช้ในขณะยางพารามีอายุน้อย ๆ เศษวัชพืชจากการถากให้นำมาสูมโคน (Munching) เพื่อช่วยลดการคายน้ำ

บริเวณ โคนและเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

อุปกรณ์

	รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ถุงมือผ้า	
					

การดาบวัชพืช

- ใช้เครื่องจักรกล ได้แก่การไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์ถืออย่างเป็นการปรับปรุง โครงสร้างของดินหรือการใช้เครื่องตัดหญ้าตัดทั่วพื้นที่ที่เครื่องจักรกลสามารถดำเนินการได้เร็วทันกับเวลาการไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์ถืออย่างโดยทั่วไปในสวนยางพาราที่ไม่ปลูกพืชแซมหรือพืชคลุมจะใช้รถแทรกเตอร์ไถพรวนกำจัดวัชพืชระหว่างแถวต้นยาง 2 ครั้งต่อปี ในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน สวนยางพาราที่ให้ ผลผลิตแล้ว ไม่ควรใช้รถแทรกเตอร์ไถอีกต่อไป

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าSafety	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	เอียร์ฟ	แว่นsafety	ถุงมือผ้า	
						

อุปกรณ์คนงานกำจัดวัชพืชด้วยรถแทรกเตอร์

- **ใช้สารเคมี** สารเคมีที่นำมาใช้กำจัดวัชพืชจะเลือกใช้สารเคมีที่ไม่เกิดการตกค้างหรือทำลายสิ่งแวดล้อม อาทิ เช่น Glyphosate 48% เป็นต้นการใช้สารเคมีต้องคำนึงถึงอายุของต้นยางพาราปลูกจะใช้สารเคมี เมื่อยางพารามีอายุ 3 ปีขึ้นไปในการใช้แต่ละครั้งต้องระวังไม่ให้ยาเคมีฉีดพ่น ถูส่วนสีเขียวของลำต้นเป็นวิธีที่ให้ผลดี ประหยัดแรงงาน และเวลา นิยมใช้กับต้นยางที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไป หรือต้นยางที่มีเปลือกบริเวณโคนต้นเป็นสีน้ำตาลสูงจากพื้นดินมากกว่า 75 เซนติเมตรไปแล้ว ส่วนต้นยางที่มีเปลือกบริเวณโคนต้นเป็นสีน้ำตาลสูงจากพื้นดินน้อยกว่า 75 เซนติเมตรไม่ควรใช้วิธีนี้

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ที่ปิดจมูก	แว่นsafety	ถุงมือSafety
					

อุปกรณ์คนงานกำจัดวัชพืชด้วยสารเคมี

แผนป้องกันผลกระทบ

1. ใช้สารเคมีฉีดพ่นกำจัดโดยคำนึงถึงชนิดของวัชพืชที่ขึ้นอยู่เป็นหลักสารเคมีที่ใช้คือ ไกลโฟเสท เพื่อป้องกันสารตกค้างในดิน
2. ขวดสารเคมีที่ใช้หมดแล้ว เก็บใส่ถังขยะและส่งไปกำจัดยังบริษัทที่รับกำจัดขยะสารเคมี

ใส่ปุ๋ยยางพารา ที่นำมาปลูกปัจจุบันเป็นยางพันธุ์ดีจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเพื่อเร่งความเจริญเติบโตให้ได้ขนาดกรีดเมื่อถึงกำหนดเวลา 6-7ปีเนื่องจากต้นตอพันธุ์ของยางพาราพันธุ์ดีได้เมล็ด มาจากยางพาราพันธุ์รุ่นก่อนๆถ้าได้ต้นตอพันธุ์ที่เป็นยางพารารุ่นแรก ที่เรียกว่าพาราเดิมหรือพันธุ์พื้นเมืองและสภาพดินที่ปลูกเป็นดินใหม่การใส่ปุ๋ยก็ไม่จำเป็นมากนักแต่ปัจจุบันยางพาราเดิมหรือพันธุ์พื้นเมืองแทบไม่มีปลูกให้เก็บเมล็ดมาทำต้นตอของพาราได้และพื้นที่ที่ปลูกส่วนมากก็เป็นพื้นที่เสื่อมโทรมหรือผ่านการปลูกพืชชนิดอื่นๆมาแล้วดังนั้นการปลูกยางพาราเพื่อหวังผลในทางเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องใส่ปุ๋ย ปุ๋ยที่ใช้กับยางพารามี 2 ชนิด คือปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมีประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการควบคุมมาตรฐานของปุ๋ยอินทรีย์มีแต่การควบคุมมาตรฐานของปุ๋ยเคมีสถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตรจึงได้แนะนำให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีกับสวนยางพาราโดยการใช้ปุ๋ยสำเร็จหรือผสมเองก็ได้โดยคำแนะนำนี้จะเปลี่ยนแปลงสูตรปุ๋ยเป็นระยะเป็นการปรับปรุงให้ทันสมัยตามผลงานที่ทำการวิจัยได้โดยหลังสุด

เมื่อปี 2542 สถาบันวิจัยยางได้แนะนำปุ๋ยเคมีไว้ดังนี้

ชนิดของปุ๋ย

ช่วงเวลาใส่ปุ๋ยและอัตราปุ๋ยที่ใช้สำหรับยางพาราก่อนเปิดกรีด

เวลาการใส่ปุ๋ยอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดินอาจจะใช้ปุ๋ยอินทรีย์ผสม ด้วยก็ได้และพยายามใส่ปุ๋ยหลังการกำจัด

การใส่ปุ๋ยยางพาราหลังเปิดกรีดให้ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 500 กรัมต่อต้น ครั้งแรกต้นฤดูฝนหลังจากยางผลัดใบเมื่อใบอ่อนเริ่มเพศลาดประมาณเดือนเมษายน – พฤษภาคมครั้งที่ สองประมาณเดือนสิงหาคม – กันยายนสำหรับพื้นที่ดินใหม่หรือดินปลูกพืชคลุมดินใน 2 ปีแรกอาจจะไม่ต้องให้ปุ๋ยเพราะจะคงมีธาตุอาหารที่จำเป็นหลงเหลืออยู่

วิธีการใส่ปุ๋ยยางพารามีหลายวิธีเลือกใช้ได้ตามปัจจัยต่างๆ

- การใส่แบบหว่าน เป็นการหว่านปุ๋ยทั่วบริเวณที่จะทำการใส่ปุ๋ยเหมาะกับพื้นที่สวนยางพาราที่เป็นที่ราบและกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมีควรดื่มน้ำฝนตกชุกเพราะจะทำให้หน้าฝนชะล้างปุ๋ยไปได้
- การใส่เป็นแถบเป็นการใส่ปุ๋ยโดยโรยปุ๋ยเป็นแถบตามแนวแถวยางพาราวิธีนี้ใช้กับพื้นที่ลาดชันเล็กน้อยโดยเจาะเป็นร่องใส่

สูตรที่	N	P	K	ใช้กับ	สภาพดิน
1	20	8	20	ก่อนเปิดกรีด	ดินทุกชนิดแหล่งปลูกยางพาราเดิม
2	20	10	12	ก่อนเปิดกรีด	ดินทุกชนิดแหล่งปลูกยางพาราใหม่
3	30	5	18	ยางพาราที่เปิดกรีดแล้ว	ทุกสภาพแหล่งดิน

ปุ๋ยแล้วกลบควรใช้กับต้นยางพาราที่มีอายุ 2 ปีขึ้นไปโดยแถบควรห่างจากโคนต้นประมาณ 1-1.50 เมตรตามชั้นอายุของต้นยางพาราโดยสังเกตจากรัศมีใบเช่นกัน ความกว้างของแถบประมาณ 1 ศอกหรือใช้ รถไถนาติดผานเดียวเจาะร่องความลึกประมาณ 5 ซม. หากลึกกว่านั้นจะตัดรากยางพาราให้เสียหายได้สำหรับยางพาราที่กรีดแล้วทำร่องให้ห่างโคนต้น 1.50 เมตรซึ่งจะมีรากที่มีประสิทธิภาพดูดซับปุ๋ยอยู่มาก

- การใส่แบบหลุมเป็นการขุดหลุมใส่ปุ๋ยแล้วกลบเหมาะสำหรับพื้นที่ลาดชันและ พื้นที่ที่มีฝนตกชุกติดต่อกันเป็นเวลานานโดยขุดหลุมข้างลำต้น 2 หลุมในครั้งต่อไปให้เปลี่ยนหลุมให้ตั้งฉากกับ 2 หลุมแรกระยะห่างของหลุมจากโคนต้นเป็นไปตามชั้นอายุของต้นยางพาราในกรณีที่กำลังกำจัด วัชพืชไม่ทันหรือใส่ปุ๋ยที่ไม่ตรงกับกรีดกำจัดวัชพืชควรใช้วิธีนี้เป็นหลักการใส่ปุ๋ยโดยวิธีนี้ลดการสูญเสียปุ๋ยได้มาก

สมาชิกกลุ่มจัดการป่าไม้ฯ จะมีวิธีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 20-8-20 ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยมูลสัตว์ในอัตรา 2 กิโลกรัมต่อต้นให้ทำการกำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้ง เพื่อให้วัชพืชแย่งธาตุอาหารจากปุ๋ยหากเป็นพื้นที่ลาดเท น้ำไหลผ่านควรใส่ปุ๋ยโดยวิธีการขุดหลุมฝังไม่ควรใส่ปุ๋ยในฤดูแล้งหรือมีฝนตกชุกติดต่อกันหลายวันเพราะจะทำให้ดินยางซ็อกปุ๋ย หรือรากเน่าได้ ประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการควบคุมมาตรฐานของปุ๋ยอินทรีย์ มีแต่การควบคุมภายหลังเปิดกริด ใส่ปุ๋ยเคมีโดยผสมปุ๋ยเคมีสูตร 30-5-18 อัตรา 1 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี แบ่งใส่ 2 ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน ใส่ปุ๋ยโดยวิธีหว่านหรือโรยเป็นแถบบริเวณระหว่างแถวขางแล้วกลบใส่ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 2-3 กิโลกรัมต่อต้นต่อปีร่วมกับปุ๋ยเคมี ขณะที่ดินมีความชื้นเพียงพอ ควรใส่ปุ๋ยอินทรีย์ก่อนใส่ปุ๋ยเคมีประมาณ 15 วัน

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบเช็คอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	แว่นsafety	ถุงมือSafety	
					
					

อุปกรณ์สำหรับคนงานใส่ปุ๋ย

การตัดแต่งกิ่ง ต้นยางพาราจะทำการเปิดกริดเอาน้ำยางพาราควรมีลำต้นเปล่าตรง (Clear Bole) ประมาณ 3 เมตรจากพื้นดิน เพื่อสะดวกในการเปิดหน้ากริด ช่วยให้ลมพัดโกรกได้ดี ลดความชื้นในแปลงป้องกันการเกิดโรคราในแปลงได้ระดับหนึ่ง และที่สำคัญเมื่อต้นยางพาราใกล้ครบรอบตัดฟันสามารถกริดยางพาราหน้าสูง และจำหน่ายต้นไม้วราคาดิ เพราะราคาไม้ยางพาราจะมีราคาดีในส่วนที่สามารถนำไปปอกเป็นวีเนียร์ทำผิวไม้อัดได้

ต้นยางพาราจะแตกกิ่งมากน้อยในขณะกำลังเจริญเติบโตตามลักษณะจำเพาะของแต่ละชนิดพันธุ์ยางพาราจะแตกกิ่งมากเมื่อมีการชะงักความเจริญเติบโต ในช่วงกระทบกับความแล้ง หรือขาดปุ๋ย เพื่อปรับรูปให้ได้ตามกำหนด จึงจำเป็นต้องมีการแต่งกิ่งยางพาราทุกระยะเมื่อตรวจพบมีกิ่งงอกออกมา จะทำการแต่งกิ่งประมาณ 3 ปี โดยมีหลักการดังนี้

ปีที่	การแต่งกิ่ง
1	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 30ซม.ลงมา
2	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 130ซม.ลงมา
3	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 300ซม.ลงมา

การแต่งกิ่งจะต้องคำนึงถึงยอดของต้นยางพาราที่เหลือด้วย เพราะหากตัดแต่งกิ่งออกไปมาก ใบยางพาราที่มีหน้าที่สังเคราะห์แสงจะลดน้อยลงไปด้วยทำให้ความเจริญเติบโตลดน้อยลง ปกติจะตัดกิ่งออกแต่ละครั้งประมาณ 1 ใน 3 ของเรือนยอด ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการตัดแต่งกิ่ง ในปีแรกตัดแต่งได้ตลอดเวลา ปีที่ 2 และ 3 ควรดำเนินการเมื่อยางพาราเริ่มชะงักการเจริญเติบโต ประมาณเดือนธันวาคม – มกราคม

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ถุงมือผ้า	
				

อุปกรณ์คนงานริดกิ่ง

ป้องกันภัยที่เกิดกับสวนยางพาราเกิดได้จากคนสัตว์โรคราแมลงและภัยธรรมชาติ

ภัยจากคน เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเกิดจากเจตนาที่ไม่หวังดีต่อ เจ้าของสวนยางพาราความรู้เท่าไม่ถึงการณ์มักได้แก่การไม่เข้าใจในขั้นตอนของการบำรุงรักษาการถากวัชพืชรอบโคนหรือในแถวหรือพรวนโคนดำเนินการโกสโคนต้นยางพาราขนาดเล็กทำให้กระทบกระเทือนถึงเรือนรากการถางในแถวโดยมีดหรือเครื่องตัดหญ้าตัดลำต้นของต้นยางพาราหรือมีดบาดลำต้นเป็นแผลการฟันสารเคมีกำจัดวัชพืชถูกยอดยางพาราทำให้ยอดของต้นยางพาราเหี่ยวเฉาหรือการใส่ปุ๋ยใกล้บริเวณโคนทำให้ต้นยางพาราเหี่ยวตายเป็นต้นภัยที่เกิดจากเจตนาเช่น โจรขโมยเจ้าของสวนยางพารามาแอบฟันต้นยางพาราทิ้งหรือใช้ยาฆ่าตอรวบริเวณโคนต้นทำให้ต้นยางพาราตายเป็นต้น -

การป้องกันและแก้ไข ภัยที่เกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์สามารถแก้ไขได้โดยการให้ความรู้และควบคุมการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดสำหรับภัยจากการเจตนาจำเป็นต้องแก้ไขโดยกระบวนการมวลชนสัมพันธ์และทางนิติศาสตร์

ภัยจากสัตว์ เกิดได้ทั้งสัตว์เลื้อยและสัตว์ป่าภัยจากสัตว์เลื้อย พบมากคือ วัว ควายเข้ามากินหญ้าในแปลงปลูกยางพารา เหยียบย่ำถูกคันยางขนาดเล็กเสียหายหรือใช้ลำตัวเสียดสีกับเปลือกคันยาง

การป้องกันและแก้ไข การล้อมรั้วหรือการกำจัดวัชพืชที่เป็นอาหารของสัตว์เลื้อยจะป้องกันได้ส่วนหนึ่งในบางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ยามระวังสัตว์เลื้อยติดป้ายดักเตือนเจ้าของสัตว์หรือพบปะพูดคุยกับเจ้าของสัตว์หากดำเนินการแล้วยังแก้ปัญหาไม่ได้ก็ต้องดำเนินการตามกฎหมายในส่วนของสัตว์ป่าการทำแปลงให้เตียนโล่งอยู่โดยสม่ำเสมอป้องกันเม่นและหมีได้ สำหรับช้างป่าป้องกันได้โดยดปลูกพืชอาหารช้างในพื้นที่ปลูกยางพาราจะทำให้ปัญหาเบาบางลง

ภัยจากโรค รา แผลง ที่มักจะพบในแปลงยางพารา คือ โรคใบยางพาราร่วงในช่วงฤดูฝนที่เกิดจากราไฟทอปเทอร่าซึ่งเกิดกับยางพาราบางชนิดโดยเฉพาะพันธุ์ - RRIM 600 โรคราดำทำลายท่อน้ำยางทำให้ยางพาราหน้าแห้งไม่มีน้ำยางพาราไหล โรคราสีชมพูที่กิ่งของยางพาราขนาดใหญ่ ในส่วนของแผลงที่พบมากคือปลวกกัดกินเปลือกรากที่แห้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างดินกับรากคันยางพาราทำให้คันยางพาราเหี่ยวตายตัวด้วงหนอนทรายเปลือกหอยสามารถกำจัดโดยใช้สารฆ่าแมลง

การป้องกันและแก้ไข ต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขจากสาเหตุของโรครา นั้นโรคใบร่วงจากราไฟทอปเทอร่าก่อนปลูกจะต้องศึกษาจากแผนที่ขอบเขตโรคระบาดของพาราก่อนว่า เขตพื้นที่ที่จะปลูกนั้นมีการระบาดของโรคนี้หรือไม่หากมีต้องลงปลูกยางพาราพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคนี้แต่หากปลูกไปแล้ววิธีป้องกันเบื้องต้นคือหยุดการแพร่กระจายของเชื้อราชนิดนี้ เชื้อราชนิดนี้ไม่สามารถติดต่อ ไปทางอากาศได้พาหะของราชนิดนี้คือคน รถยนต์ที่เคยผ่านแปลงที่มีราชนิดนี้ระบาดหรือเครื่องมือกรีดยางพาราที่เคยใช้กับแปลงที่มีราชนิดนี้มาก่อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการป้องกันก็ทำได้ยากยิ่ง ผลกระทบของโรคนี้จะทำให้น้ำยางพาราลดปริมาณลงเพราะใบสีเขียวที่มีคลอโรฟิลล์ถูกทำลายการสร้างอาหารโดยการสังเคราะห์แสงลดลงดังนั้นหลังจากการเกิดใบร่วงผ่านไปแล้วเจ้าของสวนจะต้องปรับปรุงแปลงปลูกโดยการใส่ปุ๋ย ยูเรีย เร่งการงอกของใบ เพื่อให้การสังเคราะห์แสงเป็นไปตามปกติ

ภัยจากธรรมชาติ เกิดจากความแปรปรวนของธรรมชาติรอบตัวเช่นฝนตกหนักเกิดน้ำท่วมแปลงยางพาราขนาดเล็กแช่ขังอยู่หลายวันฝนทิ้งช่วงเกิดความแห้งแล้งบางครั้งเกิดไฟป่าลุกลามไหม้แปลงปลูกถล่มแรงทำให้คันยางพาราโค่นล้มลมพายุหมุนทำให้กิ่งยางพาราหักหรือพายุไต้ฝุ่น ทำลายพื้นที่สวนยางพาราเป็นบริเวณกว้างเช่นกรณีไต้ฝุ่นเกย์ในปลายปี พ.ศ. 2532 ทำลายสวน ยางพาราในจังหวัดชุมพรแผ่นดินไหวทำให้เกิดแผ่นดินแยกหรือยุบตัวบางครั้งแผ่นดินไหวในทะเล ก่อให้เกิดคลื่นยักษ์ ซึนามิซัดใส่สวนยางพาราที่ปลูกริมทะเลได้รับความเสียหายเฉกเช่นปลายปี พ.ศ. 2547 ที่ 6 จังหวัดภาคใต้เป็น

การป้องกันและแก้ไขภัยจากธรรมชาตินับเป็นภัยที่ป้องกันแก้ไขได้ยากเพราะเจ้าของสวนจะไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดภัยใดขึ้นในเวลาใดแต่ภัยธรรมชาติที่ไม่รุนแรงก็แก้ไขได้บ้างเช่น

1. การป้องกันลมที่เกิดจากลมมรสุมซึ่งจะทำให้คันยางพาราที่มีอายุประมาณ) 3 ปีขึ้นไปล้มจากลมมรสุมที่พัดแรงได้แนะนำไว้แล้วในขั้นตอนของการปักหลักหมายปลูกแต่บางครั้งกำหนดทิศทางของหลักไม้ได้หากเกิดลมมรสุมพัดแรงจะปรากฏในกรณีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงยางพารา ล้มก่อนหน้าที่จะตัดแต่งกิ่งหรือล้มไปก่อนแล้วแก้ไขได้โดยการตัดยอดของต้นที่ล้มแล้วใช้รถแบคโฮขุดหลุมฝังใหม่หรือขุดหลุมด้วยแรงคนปลูกใหม่ก็ได้

2. การป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราที่เกิดจากความแห้งแล้งในประเทศไทยจะเกิดความแห้งแล้งในช่วงปลายปีถึงต้นปี

ระหว่างเดือนธันวาคม – เมษายนการปลูกสร้างสวนยางพาราเป็นการลงทุนสูงหากถูกไฟไหม้เสียหายค่าตอบแทนต่างๆที่จะได้รับเป็นศูนย์จึงจำเป็นต้องป้องกันไฟไหม้อย่าง ได้ผลหลักการสำคัญของการป้องกันไฟคือการลดวัชพืชออกจากแปลงให้มากที่สุดเมื่อมีวัชพืชน้อยไฟก็ไม่เกิดขึ้นในแปลงการป้องกันไฟมีหลายวิธีแต่ที่ได้ผลที่สุดสำหรับการป้องกันไฟในแปลงยางพารา คือ ฉาไฟระหว่างแถวดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน

- 2.1) ใช้รถแทรกเตอร์ล้อยางไถพรวนระหว่างแถวของยางพาราโดยใช้ รถแทรกเตอร์ล้อยางติดผานไถ 7 – ธันวาคมจะทำให้วัชพืชถูกไถพลิกทับอยู่ใต้ผิวดินสำหรับใช้ไถในแปลงยางพาราอายุ 1 ปีไถจากโคนยางพาราอายุ 2-6 ปี
- 2.2) การทำแนวป้องกันไฟวิธีนี้ใช้กับสวนยางพาราที่ปลูกในพื้นที่ลาดชัน ทุกชั้นอายุและยางพาราที่เปิดกรีดแล้วทุกสภาพพื้นที่เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวเครื่องจักรเข้าไปทำงาน ไม่ได้วิธีการทำแนวกันไฟโดยการไถขอบแถววัชพืชกวาดรวมกองกลางและทำการชิงเผาแนวกันไฟที่จะทำรอบเขตแปลงริมทางตรวจการและทำแนวย่อยในแถวยางพาราเพื่อให้มีวัชพืชหลงเหลืออยู่น้อยที่สุดและถ้าสามารถถากวัชพืชออกจากแปลงปลูกมาเผาได้มากที่สุดก็จะปลอดภัยที่สุดอย่างไรก็ตามกรณี พื้นที่หลายๆการจะทำให้วัชพืชหมดสิ้นไปในครั้งเดียวจะไม่ทันกับความแห้งแล้งจึงควรทำกิจกรรมต่างๆเป็นขั้นเป็นตอนดังนี้

ข้อควรระวังในการทำแนวกันไฟและชิงเผา

- 1) ระหว่างทำแนวป้องกันไฟและชิงเผาไม่เสร็จจะใช้ยามระวังไฟในเวลากลางคืน
- 2) แปลงที่จะทำการถากเตียนในแนวกันไฟได้จะต้องกำจัดวัชพืชอย่างต่อเนื่อง
- 3) ในกรณีพื้นที่ลาดเทการทำแนวกันไฟในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ควรกองเศษวัชพืชไว้ใกล้แถวที่อยู่ข้างล่างมากกว่าข้างบน เพราะเวลาเผาไฟยอดไฟจะเอียงขึ้นเข้ากองวัชพืชควรมีความกว้างไม่เกิน 50 ซม.
- 4) วัชพืชที่ถากหรือถากไว้ให้ทำการเผาโดยเร็วไม่ควรทิ้งไว้เกิน 7 วันควรชิงเผาขณะที่เศษวัชพืชมีความชื้นหลงเหลืออยู่บ้างจะทำให้การชิงเผาสะดวกขึ้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเนื้อที่ด้วยหากพื้นที่เป็นผืนใหญ่ควรวางแผนการถากวัชพืชเป็นตอนช่วยและชิงเผาไปตามลำดับไม่ควรถากวัชพืช หมดคราวเดียวทั้งแปลงแล้วค่อยจุดเพราะจะทำให้หญ้าแห้งกรอบไฟไหม้รุนแรง
- 5) ช่วงเวลาการชิงเผาที่ดีที่สุดระหว่างเดือนพฤศจิกายน – มกราคม ซึ่งเป็นช่วงอากาศเย็น ใช้เวลาระหว่าง 18.00 น. – 24.00 น.
- 6) การเริ่มเผาให้เริ่มจากทางใต้ลมก่อนเสมอโดยเลือกแถวที่อยู่ใต้ลมที่สุดและในแถวก็ ให้เผาจากใต้ลมเช่นกันเมื่อแถวแรกไฟไหม้ไปประมาณ 10 เมตรจึงเผาแถวที่ 2 โดยใน 1 แถวมีคนงาน ประจำ 2 คนสำหรับในพื้นที่ลาดเทให้เริ่มเผาจากยอดเขาลงหาตีนเขา
- 7) อุปกรณ์ประจำตัวคนงานที่มีหน้าที่ชิงเผาคนที่ มีถังฉีดน้ำคนที่ 2 มีไม้ตีไฟเมื่อไฟลุก แรงคนงานทั้ง 2 จะชะลอการลุกไหม้ด้วยการใช้อุปกรณ์ดับไฟที่มีและเมื่อเผาแต่ละแถวเสร็จแล้วจะทำการดับไฟที่คงไหม้เศษไม้ปลายไม้เป็นถ่านไฟให้หมด
- 8) ในเช้าของวันรุ่งขึ้นจะต้องจัดคนงาน 1 หมู่ออกตรวจสอบบริเวณที่เผาผ่านไปแล้วเมื่อ คืบหากปรากฏมีไฟยังคุกรุ่นอยู่ในแปลงปลูกให้ดับให้หมดเวลาที่ตรวจสอบที่ดีที่สุดคือประมาณ 11.00 น. ซึ่งแดดเริ่มร้อนขึ้น อย่างไรก็ตามการกำจัดวัชพืชอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะช่วยให้การชิงเผาง่าย และไม่มีผลกระทบต่อต้นยางกล่าวคือการไถสารเคมีกำจัดวัชพืชประเภทใบเลี้ยงเดี่ยวให้หมดจากแปลง ตั้งแต่ยังมีขนาดเล็กและเมื่อวัชพืชเปลี่ยนสภาพเป็นใบเลี้ยงคู่ให้ทำการกำจัดบ่อยครั้ง

ให้ย่อยสลายในฤดูฝนให้มากจะช่วยให้มีเศษวัชพืชเหลือตกค้างในฤดูแล้งน้อยลงมาก

สำรวจอัตราการรอดตายและความเจริญเติบโต

สำรวจอัตราการรอดตายและความเติบโตเป็นการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในทุกๆปีว่ามีความสำเร็จหรือผิดพลาดประการใดเพื่อจะได้แก้ไข ได้ในปีต่อไปข้อมูลที่ต้องสำรวจคือ

- เปอร์เซ็นตรอดตาย คือจำนวนต้นยางพาราที่รอดตายในแต่ละปีการปลูกยางพาราโดยทั่วไปควรมีจำนวนต้นรอดตายในปีแรกไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ปีที่สองไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 และปีที่สามไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 จึงจะประสบผลสำเร็จ
- ความโตทางเส้นรอบวงระดับอก (Girth at Breast high) หรือเรียกย่อๆว่า GBH คือความโตทางเส้นรอบวงในระดับ 1.50 ม. ใช้หน่วยวัดเป็นเซนติเมตรยางพาราเป็นพืชโตเร็ว
- ความสูง ต้นยางพาราจะมีความสูงเฉลี่ยเมื่อโตพร้อมกรีดที่อายุ 6-7 ปี ประมาณ 12-15 เมตรตามลักษณะของแต่ละชนิดพันธุ์ และการจัดระยะปลูกดังนั้นความสูงเฉลี่ยทุกปี น่าจะเพิ่มขึ้นปีละ 2 เมตรเป็นอย่างน้อยถ้าเริ่มปลูกต้นในเดือนพฤษภาคมของทุกปีการวัดความสูงวัดจากพื้นดินถึงเรือนยอดนิยมใช้หน่วยวัดเป็นเมตร
- กุมภาพันธ์ของทุกปีข้อมูลทั้งสามอย่างสามารถตรวจวัดพร้อมกันได้จำนวนต้นที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ตรวจวัดขึ้นอยู่กับปริมาณพื้นที่ที่ปลูกโดยข้อเท็จจริงแล้วหากสำรวจตรวจวัด ได้ถึง 100% ข้อมูลจะถูกต้องมาก

6.การเก็บเกี่ยวผลผลิต

6.1 การเตรียมการก่อนกรีดยางพารา เมื่อยางพาราที่ปลูกไว้มีอายุ – 6.5 ปีเต็ม จะต้องทำการตรวจสอบดูว่ายางพาราที่ปลูกไว้มีขนาดโตที่จะทำการกรีดยางได้ประมาณร้อยละเท่าใด โดยการวัดความโตทางเส้นรอบวงที่ระดับอกว่ามียางพาราที่โตเกิน 50 ซม.จำนวนเท่าใดทำเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจน โดยอาจจะใช้สีแดงทาไว้เป็นรูปเครื่องหมายใดก็ได้การเปิดกรีดในปีแรกควรมีจำนวนต้นที่ได้ ขนาดมากกว่า 50%ของจำนวนปลูกทั้งหมดปัจจุบันนิยมกรีดยางพาราหน้าแรกที่ความสูง 75 ซม. ขนาดของลำต้นอาจจะเล็กกว่าเดิมได้บ้างแต่ไม่ควรต่ำกว่า 45 ซม. หากมีจำนวนต้นที่กรีดได้น้อยกว่า 50% ให้เปิดกรีดในปีที่ 7 ซึ่งสามารถกรีดได้ทุกต้นแล้วยกเว้นต้นที่ปลูกซ่อมในปีที่ 2 และยังมีขนาดเล็ก

6.2 การกรีดยาง การเตรียมการก่อนกรีดยางพารา เมื่อยางพาราที่ปลูกไว้มีอายุ – 6.5 ปีเต็ม จะต้องทำการตรวจสอบดูว่ายางพาราที่ปลูกไว้มีขนาดโตที่จะทำการกรีดยางได้ประมาณร้อยละเท่าใดโดยการวัดความโตทางเส้นรอบวง ที่ระดับอกว่ามียางพาราที่โตเกิน 50 ซม.จำนวนเท่าใดทำเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจน โดยอาจจะใช้สีแดงทาไว้เป็นรูปเครื่องหมายใด ๆ ก็ได้การเปิดกรีดในปีแรกควรมีจำนวนต้นที่ได้ ขนาดมากกว่า 50%ของจำนวนปลูกทั้งหมดปัจจุบันนิยมกรีดยางพาราหน้าแรกที่ความสูง 75 ซม. ขนาดของลำต้นอาจจะเล็กกว่าเดิมได้บ้างแต่ไม่ควรต่ำกว่า 45 ซม. หากมีจำนวนต้นที่กรีดได้น้อยกว่า 50% ให้เปิดกรีดในปีที่ 7 ซึ่งสามารถกรีดได้ทุกต้นแล้วยกเว้นต้นที่ปลูกซ่อมในปีที่ 2 และยังมีขนาดเล็ก การกรีดยาง ระบบการกรีดยางของสวนป่า ใช้ระบบการเปิดหน้ากรีด 1/3 ของลำต้น กรีด 2 วันหยุด 1 วัน

ข้อปฏิบัติของผู้กรีดยางพาราในแปลงกรีดผู้กรีดยางจะต้องปฏิบัติในเรื่องต่างๆดังนี้

- ก. ตำแหน่งที่จะทำการเปิดกรีดยางพาราโดยทั่วไปจะเปิดกรีดที่ระดับความสูง 1.50 เมตรเหนือรอยเท้าข้างแต่จากการ

วิจัยของสถาบันวิจัยยางแนะนำว่าเฉพาะหน้ากรีดแรกให้เปิดกรีดที่ความสูง 75 ซม. เนื้อรอยเท้าข้างจะเหมาะสมที่สุด

ข. กรีดยางจากซ้ายบนมาขวาล่างให้มีความลาดเอียงของหน้ากรีดประมาณ 35 องศา ก่อนเปิดกรีดจะต้องทำรอยขีดหน้าหลังเพื่อไม่ให้หน้ากรีดล้าไปด้านหนึ่งด้านใดและนำลวดรับจอกยางมาผูกไว้ต่ำจากหน้ากรีดประมาณ 6 – 8 นิ้วในร่องรอยขีดด้านหน้าต่ำกว่าหน้ากรีดประมาณ 4 นิ้วให้ปักลื่นยางเพื่อรับน้ำยางลงจากรับน้ำยาง

ค. การกรีดยางแต่ละครั้งต้องสูญเสียเปลือกน้อยที่สุดไม่เกินครั้งละ 2-3 มิลลิเมตรในหนึ่งเดือนสูญเสียเปลือกไม่เกิน 3 ซม.

ง. กรีดยางทุกวันที่ฝนไม่ตกระหว่างเวลา 04.00 – 06.00 น. เริ่มเก็บน้ำยาง 06.00 – 08.00 น. วันไหนกรีดยางไม่ได้ให้แจ้งให้เจ้าของสวนยางพาราทราบการเปิดกรีดยางสัปดาห์แรกให้หยางจอกรับน้ำยางไว้เพื่อทำเศษยางเมื่อน้ำยางเริ่มไหลดีแล้วจึงเก็บน้ำยางสดส่งจุดซังในกรณีขนน้ำยางสดหรือนำไปแปรรูปที่โรงงานกรณีทำยางแผ่นดิบหลังการเก็บน้ำยางแต่ละครั้งให้คว่ำจอกไว้ที่ลวดรับน้ำยางแม้จะมีน้ำยางไหลอยู่ก็ตามเพื่อป้องกันกรดในอากาศหรือที่มาพร้อมน้ำฝนไปตกค้างอยู่ในจอกยางซึ่งจะทำให้จอกยางสกปรกทำให้น้ำยางที่กรีดวันต่อไปแข็งตัวในจอกได้

จ. ไม่กรีดยางในวันที่ฝนตกจนหน้ากรีดเปียกชื้น

ฉ. เศษยางทุกประเภทเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นให้รวบรวมส่งเจ้าของสวนยางพาราเพื่อนำไปจำหน่ายแบ่งผลประโยชน์ตามข้อตกลง

ช. ผู้กรีดยางต้องทายาป้องกันเชื้อราผสมดินในหน้ากรีดที่ผ่านมาแล้วทุกเดือน

ซ. อุปกรณ์ที่ใช้ในการกรีดยางอันได้แก่มีดกรีดยางหินลับมีดกรีดยางเครื่องให้แสงสว่างในเวลากลางคืนถึงเก็บรวบรวมผลผลิตเป็นอุปกรณ์ส่วนตัวที่ผู้กรีดยางต้องหามาด้วยตนเอง ทั้งนี้ จำนวนวันกรีดรวมต่อปีไม่ควรเกิน 160 วัน

การเก็บรวบรวมผลผลิต ต้นยางพาราที่ได้ทำการกรีดยางทุกต้นจะมีน้ำยางสดไหลลงจอกที่หยางรับไว้ประมาณ 2-3 ชั่วโมงส่วนใหญ่จะหยุดไหลช่วงเวลากลางคืนหรือขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในแปลงกรีดด้วยหากเป็นช่วงอากาศหนาวเย็นจะไหลนานกว่าช่วงอากาศร้อนผู้กรีดยางจะต้องใช้การสังเกตเองเมื่อน้ำยางพาราส่งส่วนใหญ่หยุดไหลแล้วผู้กรีดยางพาราจะเก็บน้ำยางพาราลงถังเก็บซึ่งเป็นถังปากกว้างเท่ากันถึงเมื่อเก็บผลผลิตหมดทุกต้นแล้วจึงเทใส่ถังที่มีฝาปิดเพื่อการขนส่งจำหน่ายต่อไป

การคำนวณผลผลิตรายปี การคำนวณผลผลิตเพื่อประมาณการเป้าหมายรายปีดำเนินการดังนี้

- กรณีแปลงเปิดกรีดหลัง 3 ปีขึ้นไป ได้จากการเก็บสถิติย้อนหลังรายแปลงของสวนป่า เพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อไร่ จากนั้นจึงนำมาใช้คำนวณประมาณการเป้าหมายปีถัดไป ดังสมการค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตน้ำยางพารารายแปลง (กก./ไร่) x พื้นที่ (ไร่) = เป้าหมายรายแปลง

- กรณีแปลงเปิดกรีด 1-3 ปีแรก การคำนวณผลผลิตจากการอ้างอิงข้อมูลผลผลิตจากสถาบันวิจัยยาง ดังสมการ ข้อมูลผลผลิตยางเปิดกรีดตามอายุ 1-3 ปี รายแปลง (กก./ไร่) x พื้นที่ (ไร่) = เป้าหมายรายตารางแสดงข้อมูลอัตราผลผลิตยางพาราตามอายุการเปิดกรีดยางพาราพันธุ์ RRIM 600 ปีกรีด 1 2 3 ผลผลิต (กก./ไร่) 171 233 280 ดังนั้น ผลรวมของเป้าหมายรายแปลง = เป้าหมายผลผลิตยางพาราประจำปี

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

เสื้อแขนยาว	กางเกงขายาว	ไฟฉายคาดหัว	รองเท้าบูท	ถุงมือ	แว่นนิรภัย	
						

อุปกรณ์คนกรีดยาง

6.3 การเก็บรวบรวมผลผลิต ต้นยางพาราที่ได้ทำการกรีดยางทุกต้นจะมีน้ำยางสดไหลลงจากที่ทรงรับไว้ประมาณ 2-3 ชั่วโมงส่วนใหญ่จะหยุดไหลช่วงเวลากลางคืนขึ้นอยู่กับอุณหภูมิในแปลงกรีดยางหากเป็นช่วงอากาศหนาวเย็นจะไหลนานกว่าช่วงอากาศร้อนผู้กรีดยางจะต้องใช้การสังเกตเองเมื่อน้ำยางพาราส่วนใหญ่หยุดไหลแล้วผู้กรีดยางพาราจะเก็บน้ำยางพาราลงถึงเก็บซึ่งเป็นถังปากกว้างเท่ากันถึงเมื่อเก็บน้ำยางหมดทุกต้นแล้วจึงเทใส่ถังที่มีฝาปิดเพื่อการขนส่งเมื่อรวบรวมน้ำยางได้แล้วก็จะเข้าสู่ขบวนการจำหน่ายต่อไป

6.4 การคำนวณผลผลิตรายปี การคำนวณผลผลิตเพื่อประมาณการเป้าหมายรายปีดำเนินการดังนี้
วิธีการสำรวจการเจริญเติบโต กำลังผลิต และความเพิ่มพูนรายปี ของไม้ยางพารา (ข้อ 8.)

อัตราการเก็บเกี่ยวผลผลิต

ทางกลุ่มจัดการป่าไม้ฯจะมีนโยบายให้เพิ่มผลผลิตที่มีประโยชน์จากป่าที่ไม่ใช่เนื้อไม้ยาง และน้ำยางพารา แต่จะให้เพิ่มประโยชน์จากการปลูกพืชอื่นตามร่องสวนยาง เช่น ผักกูดและไม้ผลชนิดอื่น หรือเห็ดตามตอต้นยางที่ตัดโค่นไปแล้ว เป็นต้น

- การสำรวจปริมาณการผลิตไม้ยางพาราของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง (FIS)

การเข้าสำรวจโดยใช้เครื่องมือ GPS ดำเนินการสำรวจและแยกรายละเอียดต่างๆในแต่ละหน่วยการจัดการ (Management Unit) ซึ่งประกอบด้วยถนน ธารน้ำ การสำรวจสวนยางพาราจะทำปีละหนึ่งครั้ง เพื่อจัดทำและปรับปรุงแผนการทำไม้ให้สอดคล้องกับอายุของต้นยางพารา ปริมาณกำลังการผลิต และนโยบายของกลุ่มฯ

7. การทำไม้ยางพารา

การทำไม้ยางพาราและเศษไม้-ปลายไม้ ของ กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง จะเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์และยานพาหนะที่มีผลกระทบต่อพื้นที่แปลงสวนป่าไม้ยางพาราน้อยที่สุด โดยเก็บเกี่ยวภายใต้แผนการจัดการอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ตามแผนการทำไม้และตามกำลังการผลิตที่สวนป่ามีขึ้นตอนดังนี้

1. การกำหนดรอบตัดฟันของการทำไม้ยางพารา กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง โดยกำหนดรอบตัดฟัน (Rotation)

การกำหนดอายุการตัดฟันของไม้ยางพาราที่ปลูกไว้ที่ 20-25 ปี โดยมีเป้าหมายรายได้หลักจากการกรีดยาง ในช่วงอายุระหว่าง 5-25 ปี หลังการปลูก และรายได้รองจากการโค่นล้มตัดฟันไม้ยางพารา ที่ครบรอบอายุการตัดฟัน หรือไม่สามารถกรีดยางได้อีกต่อไป เมื่ออายุระหว่าง 20-25 ปี

การคัดเลือกพันธุ์ จะคัดเลือกพันธุ์ที่ให้น้ำยางดี เป็นหลัก มาปลูกทดแทนหลังจากการโค่นล้มล้มทำไม้ออก เมื่อครบรอบอายุการตัดฟัน โดยการปลูกทดแทนจะดำเนินการภายหลังการตัด 2 ปี

2 ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดรอบตัดไม้ยางพาราของกลุ่ม

1). ยางพารามีอายุมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป หรือ สวนยางพาราได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติต่าง ๆ แต่เนื้อไม้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมไม้ได้

2). ปริมาณน้ำยางพาราลดลงไม่คุ้มค่ากับค่าจ้างแรงงานในการกรีดยางพารา ค่าปุ๋ย ค่าบำรุงรักษาอื่น ๆ

3). หน้ากรีดเสียหายมากเกินไปหรือมีอายุกรีดยากกว่า 25 ปี ไม่มีหน้ากรีดที่สามารถกรีดยางได้อีกต่อไปไม่คุ้มกับค่าจ้างกรีดยางพารา

4). สภาพเศรษฐกิจ หรือต้องการเปลี่ยนชนิดไม้ที่ปลูกและเหตุผลต่าง ๆ

6). เมื่อมีแนวโน้มว่าวัตถุดิบไม้ FSC ไม่เพียงพอที่จะป้อนเข้าโรงงานเพื่อผลิตส่งให้ลูกค้า

3 การโค่นล้ม (Falling) การโค่นล้มไม้ยางพาราจะดำเนินการล้มไม้ยางพาราออกทั้งแปลง (Clear cutting) เพื่อเตรียมพื้นที่ปลูกหลังจากการทำไม้ยางพารา โดยการจ้างเหมาแรงงานพื้นที่ และราษฎรใกล้เคียงพื้นที่ กลุ่มจัดการป่าไม้ฯ การปฏิบัติงานจะต้องให้มีผลกระทบต่อต้นยางพาราแปลงใกล้เคียง พื้นที่ลำห้วย ถนนสาธารณะและพื้นที่อื่นๆ ให้น้อยที่สุด ต้นยางพาราที่ติดอยู่กับถนน แปลงข้างเคียงและอื่นๆ จะใช้ แท้ริคเตอร์ล้อยางมัดกับลวดสลิงเพื่อดึงต้นยางพาราที่จะล้มให้ล้มไปในทิศทางที่ต้องการ เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้น การโค่นล้มไม้ยางพาราจะดำเนินการล้มไม้ยางพาราออกทั้งแปลง (Clear cutting) เพื่อเตรียมพื้นที่ปลูกหลังจากการทำไม้ยางพารา โดยการจ้างเหมาแรงงานพื้นที่ และราษฎรใกล้เคียงพื้นที่ กลุ่มจัดการป่าไม้ฯ การปฏิบัติงานจะต้องให้มีผลกระทบต่อต้นยางพาราแปลงใกล้เคียง พื้นที่ลำห้วย ถนนสาธารณะและพื้นที่อื่นๆ ให้น้อยที่สุด ต้นยางพาราที่ติดอยู่กับถนน แปลงข้างเคียงและอื่นๆ จะใช้ แท้ริคเตอร์ล้อยางมัดกับลวดสลิงเพื่อดึงต้นยางพาราที่จะล้มให้ล้มไปในทิศทางที่ต้องการ เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้น

การหามยัดตัดทอนไม้ ใช้เลื่อยโซ่ยนต์เป็นเครื่องมือการทอนไม้ใช้คนงาน 2-3 คนต่อชุด ประกอบด้วย คนทอนไม้ 1 คน หามยัด 1 คน คนหามยัดไม้ใช้มีดและไม้กำหนดขนาดซึ่งวัดขนาดความยาวไว้แล้ว ขึ้นตอน การหามยัดและทอนไม้จะทำพร้อม ๆ กัน ทำให้ไม่สามารถแบ่งรอบขั้นตอนการทำงานได้

การริดกิ่งยางเล็ก เป็นการนำมีดพร้ามาทำการริดกิ่งที่มีขนาดเล็กไม้ที่มีความกว้างของหน้าไม้ประมาณ 1 นิ้ว 2 นิ้ว ใช้มีดนี้ริดกิ่งแทนเลื่อยเนื่องจากเป็นกิ่งเล็ก

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าsafety	ถุงมือsafety	หมวกSafetyมีกระบัง	ชุดsafety	เอียร์มัพ	
					

อุปกรณ์พนักงานเลื่อยไม้

รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ถุงมือผ้า	เอียร์ปลั๊ก	แว่นsafety	
						

อุปกรณ์สำหรับคนงานทอนไม้/หมายวัดไม้/การริดกิ่งยางเล็ก

แผนป้องกันผลกระทบ

การป้องกันอันตรายจากการล้มและตัดทอนไม้ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ดังนี้

1. ในบริเวณที่มีการล้มไม้ควรปิดประกาศหรือติดเครื่องหมายเตือนให้ทราบโดยเปิดเผยและกำหนดอาณาเขตบริเวณที่ล้มไม้โดยชัดเจน
2. ในกรณีที่ล้มไม้ข้างถนนหรือริมทางรถไฟ จะล้มได้ก็ต่อเมื่อได้มีการป้องกันอันตรายให้แก่ผู้สัญจรไปมาเรียบร้อยแล้ว
3. ไม่ควรให้ผู้อื่นซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่จะล้มตามที่ประกาศหรือเตือนไว้ในข้อ 1
4. หัวหน้างานจะต้องรู้ว่าคนงานกำลังล้มหรือตัดทอนไม้อยู่ ณ ที่ใด เพื่อความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น
5. ให้ตัดเถาวัลย์หรือสายระโยงระยางค์ที่ยึดต้นไม้ที่จะล้มและต้นไม้ใกล้เคียงออกเสียก่อน
6. เมื่อจะล้มไม้ต้นใดต้องไม่มีคนงานหรือบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ระยะปลอดภัยที่จะยอมให้คนอื่นเข้ามาได้คือระยะ 2 ช่วงความสูงของต้นไม้ที่ล้มนั้นเป็นอย่างน้อย
7. การล้มไม้ควรอยู่ในความควบคุมของผู้มีความชำนาญ
8. คนงานล้มไม้หรือคนงานตัดทอนไม้ ไม่ว่าจะทำงานคนเดียวหรือทำงานเป็นกลุ่มก็ดี ควรจะทำงานห่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงความสูงของต้นไม้ที่สูงที่สุดในกลุ่มของคนงานที่จะล้ม
9. ไม่ควรปล่อยให้มีการล้มไม้โดยโดดเดี่ยวห่างไกลกันจนไม่ได้ยินเสียงตะโกนเรียกของเพื่อนที่ล้มไม้กลุ่มอื่น
10. คนงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการล้มไม้หรือเตรียมพื้นที่เพื่อการล้มไม้หรือทำงานอื่นในบริเวณที่มีการล้มไม้ควรสวมหมวกนิรภัย
11. ไม่ควรทำการล้มไม้บริเวณใกล้เคียงกับสายไฟฟ้าแรงสูงหรือสายไฟฟ้าอื่น ๆ นอกจากจะมีเจ้าหน้าที่ไฟฟ้ามาป้องกันและให้ความปลอดภัยเสียก่อน หรือการล้มไม้นั้นอยู่ภายใต้ความควบคุมของผู้มีความรู้ความชำนาญ

4. การชักลากไม้

รถแทรกเตอร์ เกษตรล้อยาง ชักลากไม้ยางพาราที่โคนตัด ทั้งต้น ทั้งปลาย กิ่ง ไปรวมกองไว้บริเวณที่ติดกับเส้นทางหรือบริเวณที่รถบรรทุกเข้าได้อย่างสะดวก

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าSafety	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	เอียร์ฟ	แว่นsafety	ถุงมือผ้า
					

อุปกรณ์คนงานชักลากไม้ด้วยรถแทรกเตอร์

5.การแบกไม้

การยกหรือแบกไม้ยางพาราที่มีน้ำหนักไม่มากนักสามารถยกหรือแบกได้ด้วยคนเดียว ซึ่งเป็นการแบกหรือยกไม้ที่ปลอดภัยและรวดเร็วที่สุดของการทำงาน

การยกหรือแบกไม้ยางพาราแบบคู่ใช้สำหรับการยกหรือแบกไม้ยางพาราที่มีน้ำหนักมากขึ้น ไม่สามารถยกหรือแบกคนเดียวได้

การกลิ้งไม้ยางพาราขึ้นรถบรรทุกใช้สำหรับไม้ยางพาราที่มีน้ำหนักมากๆ โดยมีบันไดสำหรับกลิ้งท่อนไม้

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

1. ตรวจสอบอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
2. อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าsafety	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ถุงมือผ้า	เอียร์ปลั๊ก	แว่นsafety
					

อุปกรณ์สำหรับคนงานแบกไม้

6.การขนส่งไม้

- กำหนดพื้นที่ทำไม้ สำรวจพื้นที่ทำไม้ จัดทำแผนการทำงาน การล้อมไม้ การนำไม้ออกจากสวนป่า
- ประชุมวางแผนการทำงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่รับผิดชอบ
 - พื้นที่แปลงที่ทำไม้
 - แผนการทำไม้ประจำปี
 - เครื่องจักร อุปกรณ์การทำไม้ต่างๆ
 - เอกสารควบคุมการดำเนินงาน
- ดำเนินการทำไม้ในพื้นที่โค่นล้ม หมายวัดตัดทอน ยกไม้ขึ้นรถบรรทุก
 - ไม้ท่อนขนส่งโรงเลื่อย บริษัท สหกิจกลาง จำกัด
 - เศษไม้ปลายไม้จำหน่ายให้กับโรงงาน MDF ที่อยู่ในเครือของ บริษัท สหกิจกลาง จำกัด
- ออกเอกสารกำกับควบคุมไม้ยางพาราออกจากแปลงกำกับรถบรรทุก ทุกคันโดยพนักงานผู้รับผิดชอบ
- เมื่อส่งไม้เสร็จแล้วพนักงานขับรถเก็บเอกสารสำหรับชั่งน้ำหนักส่งเจ้าหน้าที่บัญชีเพื่อตรวจสอบและเรียกเก็บเงินจากลูกค้าตามขั้นตอน
- ผู้จัดการสวนป่าตรวจสอบและควบคุมการดำเนินงาน

แผนการป้องกันอุบัติเหตุ

- ตรวจสอบเช็คอุปกรณ์ให้มีความพร้อมใช้งาน
- อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยของตัวบุคคลในการทำงาน

รองเท้าSafety	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	เชือกปลัก	แว่นsafety
				

อุปกรณ์สำหรับคนขับรถบรรทุก

8. วิธีการสำรวจการเจริญเติบโต กำลังผลิต และความเพิ่มพูนรายปี ของไม้ยางพารา

วิธีการการสำรวจสวนยางพาราของป่าไม้สหกิจกลาง

- การสุ่มนับต้นยางพารา คัดเปอร์เซ็นต์การสำรวจที่ 2.50% ของพื้นที่ทั้งแปลง

ตรวจนับจำนวนต้นยางและวัดการเจริญเติบโตของต้นยางพารา (ขนาดรอบลำต้น) จำนวน 1 ไร่ โดยวัดขนาดรอบลำต้น ความสูงจากพื้นดินไปประมาณ 150 ซม. พร้อมทั้งบันทึกในแบบการสำรวจ โดยสำรวจ 2.50% เช่น

- พื้นที่สวนยางพารา 1-80 ไร่ สุ่มสำรวจ 1 ไร่

- พื้นที่สวนยางพารา 81-160 ไร่ สุ่มสำรวจ 2 ไร่

- พื้นที่สวนยางพารา 160 ไร่ขึ้นไป สุ่มสำรวจ 3 ไร่ (โดยการสุ่มจัดฉลาก)

2. นำข้อมูลการเจริญเติบโตที่วัดได้ (ขนาดรอบลำต้น) มาหาค่าเฉลี่ย

3. นำตัวเลขการเจริญเติบโตที่วัดได้จากข้อ 2 มาใช้คำนวณปริมาตรไม้ท่อนยางพาราพันธุ์ RRIM 600 โดยใช้สูตร $y = 11.34(x) - 344.6$

x = ขนาดรอบต้นที่ความสูงจากพื้นดิน 150 ซม.

y = น้ำหนักสดของต้นยางต่อต้น (กก.)

ยกตัวอย่าง หาค่าเฉลี่ยต้นยางได้ 70 ซม.นำตัวเลขเข้าสูตรจะได้

$y = 11.34(70) - 344.6$ เมื่อคำนวณแล้วได้ $y = 449.20$ กิโลกรัม

ดังนั้น ยาง 1 ต้น ได้น้ำหนักสด 449.20 กิโลกรัม

4. แล้วนำตัวเลขที่ได้จากข้อ 1 มาคูณกับจำนวนต้นยางพาราที่รอดตายเฉลี่ยต่อไร่ (การคำนวณอัตราการรอดตาย = จำนวนต้นเป็น/จำนวนต้นทั้งหมด $\times 100$ จะมี หน่วยเป็น %)

ยกตัวอย่าง 1 ไร่มีต้นยาง 65 ต้น (เปอร์เซ็นต์รอดตาย 85.53%)ให้นำตัวเลขมาคูณกับน้ำหนักที่ได้จากข้อ 3 จะได้ $449.2 \times 65 = 29,198$ กิโลกรัมต่อไร่

5.คิดเป็นตันต่อไร่ โดยนำตัวเลขจากข้อ 4 มาหาร 1000 เพื่อให้ได้น้ำหนักเป็นตัน

ยกตัวอย่าง $29,198/1000=29.198$ ตัน

ยกตัวอย่าง: สมมุติ 1 ส่วน มี 7 ไร่

จะได้ $29,198 \times 7 = 204,386$ ตัน

สำรวจการเจริญเติบโตของไม้ยางพารา การคำนวณน้ำหนัก / ปริมาณไม้ยางพารา (ค่าเฉลี่ยทุกสายพันธุ์)

ค่าความหนาแน่นน้ำหนักต่อปริมาตร มี ค่าเฉลี่ย 0.68 กรัม ต่อ 1 ลูกบาศก์เซนติ เมตรหรือไม้ยางพาราปริมาตร 1 ลูกบาศก์เมตรหนัก 680 กิโลกรัมหรือไม้ยางพารา หนัก 1,000 กิโลกรัม (1 ตัน) ปริมาตร 1.47 ลูกบาศก์เมตร

ที่มา : หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ทส 1602.4/8037 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2533 เรื่องการดำเนินการตาม

มติ คณะรัฐมนตรี 25 มิถุนายน 2553 เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราชและส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา

จากการสำรวจการเจริญเติบโตยางพาราและความเพิ่มพูนรายปี ได้น้ำหนักรวมทั้งแปลง(ตัน)

ยกตัวอย่าง: พื้นที่ 38.25 ไร่ อายุ 30 ปี

สำรวจ 1 ไร่ จำนวน 76 ต้น ระยะปลูก 3×7 เมตร

โตสูงสุด 161 ซม. โตต่ำสุด 65 ซม.

ต้นเป็น 72 ต้น ต้นตาย 4 ต้น

ยางพาราความโตเฉลี่ย 113.36 ซม. พื้นที่ 1 ไร่

มีต้นยางเฉลี่ย 72.18 ต้น/ไร่ (% รอดตาย = 94.74)

จากสมการ (สูตร) $y = 11.34 (x) - 344.6$

(ยางพารา 1 ต้น) = $11.34 (113.36) - 344.6 = 940.90$ กิโลกรัม

(ยางพารา 1 ไร่) = $72.18 \times 940.90 = 67914.16$ กิโลกรัม หรือ 67.91 ตัน

(ยางพาราทั้งแปลง) = $67.91 \times 38.25 = 2,597.56$ ตัน

น้ำหนักทั้งแปลง(ตัน) $\times 1.47$ = ปริมาตรไม้ยางพารารวมทั้งแปลง (ลูกบาศก์เมตร)

ยกตัวอย่าง: $2,597 \times 1.47 = 3,818.41$ ลบ.ม.

การคำนวณหาปริมาณต่อไร่ ปริมาณต่อไร่ = ปริมาตรไม้ยางพารารวมทั้งแปลง(ลูกบาศก์เมตร)/พื้นที่แปลงสมาชิก(ไร่)

ยกตัวอย่าง: $3,818.41/38.25 = 99.83$ ลบ.ม.

นำมาคำนวณหา AYI ไม้ยางพารา ของแต่ละแปลงสมาชิกสวนป่า

$AYI = \text{ปริมาตรไม้ (ลบ.ม.)} / \text{อายุ (ปี)} / \text{พื้นที่ (ไร่)}$

ยกตัวอย่าง: $99.83 / 30 = 3.33$ ลบ.ม. / ไร่ / ปี

การสำรวจความเพิ่มพูนของต้นยางพาราจะต้องสำรวจทุกปี ปีละ 1 ครั้ง

9. การป้องกันสภาพแวดล้อม

9.1 การเก็บรักษาและการกำจัดสารเคมี

การใช้ อ่างฉลากก่อนใช้งาน และปฏิบัติตามวิธีใช้อย่างเคร่งครัด สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุกครั้ง ทุกครั้งที่สัมผัสกับผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เกิดอันตรายต่อผิวหนัง ต่อระบบทางเดินหายใจในบริเวณที่อากาศถ่ายเทสะดวก จะช่วยป้องกันการสูดดมสารพิษเข้าสู่ร่างกาย ห้ามทำให้เกิดประกายไฟหรือสูบบุหรี่ในขณะที่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ติดไฟง่าย หลังใช้งาน ผลิตภัณฑ์ที่มีสารเคมีเป็นส่วนผสมเสร็จแล้ว ควรล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง รวมถึงมีการอบรมวิธีการปฏิบัติและปฐมพยาบาล หากได้รับสารพิษเข้าสู่ร่างกาย

การทำลาย ห้ามทิ้งผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของสารเคมีลงดิน ท่อระบายน้ำหรือโอ่งอย่างเด็ดขาด ให้ทิ้งในถังขยะมีพิษแยกจากขยะทั่วไป โดยกำจัดให้ถูกต้องกับประเภทของผลิตภัณฑ์ และคำแนะนำของผู้ผลิต

การเก็บรักษา จัดเก็บไว้ในที่แห้งและเย็น ห่างจากแหล่งความร้อน โดยจัดวางบนพื้นหรือชั้นวางที่มั่นคง แยกเก็บผลิตภัณฑ์ที่มีฤทธิ์กัดกร่อน ติดไฟง่าย ทำปฏิกิริยารุนแรงไว้ในที่มิดชิด ห่างจากมือเด็ก ไม่จัดเก็บปะปนกับอาหาร เพราะสารเคมีอาจหกหรือมีไอระเหยปนเปื้อนกับอาหาร ห้ามเก็บถังน้ำมันเชื้อเพลิง หรือถังบรรจุก๊าซไว้ในบ้าน ใกล้แหล่งความร้อนหรือเปลวไฟ เพราะจะติดไฟง่าย ตลอดจนห้ามนำผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของสารเคมีเปลี่ยนถ่ายลงในภาชนะบรรจุอาหาร เพื่อป้องกันเด็กหรือผู้ที่ไม่รู้นำไปรับประทานทำให้เสียชีวิตได้ ถ้าไม่ทราบชนิดของสารเคมี ให้นำภาชนะสารพิษ เสื้อผ้าที่เปื้อนหรือสิ่งของที่อาเจียน ให้แพทย์ตรวจสอบว่าเป็นสารเคมีชนิดใด เพื่อวางแผนการรักษาได้อย่างถูกต้องต่อไป

9.2 กรณีสารเคมีรั่วไหล

- แจ้งบุคคลในพื้นที่ให้รับทราบถึงเหตุการณ์ที่หกล้น รั่วไหลที่เกิดขึ้น สถานที่ ปริมาณและคุณสมบัติของสารเคมีที่หกล้น รั่วไหลนั้น
- ถ้าหากว่ามีมือของท่านสัมผัสหรือปนเปื้อนสารเคมีที่หกล้น รั่วไหลให้ล้างมือของท่านให้สะอาด
- สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ได้แก่ ถุงมือ เสื้อคลุมห้องปฏิบัติการ และแว่นตา เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีมาสัมผัส ปนเปื้อนมือ ร่างกายและเสื้อผ้า
- กำหนดเขตและกั้นแยกเขตที่สารเคมีหกล้น ใช้ซอล์ ปากกา เทป หรืออุปกรณ์อื่นๆ ทำเครื่องหมายแสดงเขตที่สารเคมีหกล้นและจำกัดการเข้าไปยังพื้นที่ดังกล่าว
- ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่สารเคมีหกล้นจะต้องได้รับการตรวจสอบว่ามีการสัมผัสหรือได้รับการปนเปื้อนสารหรือไม่ หากมีการปนเปื้อนต้องได้รับการล้าง จำกัดการปนเปื้อนนั่นและให้ไปอยู่ในพื้นที่อื่นที่จะมีการรับสัมผัสกับสารเคมีน้อยที่สุด
- ในกรณีที่สารเคมีที่หกล้นเป็นสารที่แห้ง ให้อยู่ๆ ทำให้สารเคมีที่หกล้นเปียกเล็กน้อย เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้สารเคมีดังกล่าวแพร่กระจายจากกระแสน้ำนี้ให้ระมัดระวังอย่าให้พื้นที่ที่สารเคมีหกล้นมีการแพร่กระจายโดยไม่จำเป็น ในกรณีที่สารเคมีที่หกล้นเป็นของเหลวให้ใช้สารดูดซับเทลงไปในของเหลวดังกล่าวเพื่อจำกัดปริมาณการแพร่กระจายของการปนเปื้อน
- ปิดพัดลมหรืออุปกรณ์ระบายอากาศ ควรใช้การระบายอากาศเฉพาะที่เท่านั้น
- แจ้งเหตุไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อให้เข้าทำการช่วยเหลือและระงับเหตุ
- เมื่อมีการควบคุมเขตที่สารเคมีหกล้น รั่วไหลแล้ว ให้เริ่มดำเนินการตามระเบียบขั้นตอนการล้าง จำกัดการปนเปื้อนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยสารทำความสะอาดควรมีพร้อมไว้แล้วในชุดอุปกรณ์ทำความสะอาดสารเคมีหกล้น ให้ทำการลดขนาดพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนให้เหลือน้อยที่สุดอย่างเป็นระบบ หลีกเลี่ยงการใช้

วิธีการทำความสะอาดที่อาจทำให้สารเคมีที่หกล้นมีการแพร่กระจายออกไปในวงกว้างมากขึ้นได้ ในบางสถานการณ์ การกำจัดสารเคมีที่หกล้นนั้นอาจใช้วิธีการล้างพื้นที่ด้วยกรดก็ได้ แต่ควรดำเนินการเฉพาะกับพื้นที่ที่มีการระบายอากาศดีเท่านั้น

-นำอุปกรณ์ที่ใช้ในการกำจัดสารเคมีที่หกล้น หรือที่ใช้ล้างการปนเปื้อนที่เป็นประเภทใช้แล้วทิ้งที่มีการปนเปื้อนทั้งหมดใส่ไว้ในถุงพลาสติกเพื่อนำไปกำจัดอย่างเหมาะสมในภายหลัง ควรนำอุปกรณ์ที่ปนเปื้อนใส่ไว้ในถุงหรือใส่ไว้ในภาชนะบรรจุใดๆ ไว้เพื่อนำไปทำการล้างกำจัดการปนเปื้อนต่อไป

- ใช้เครื่องมือวัดระดับความเข้มข้นของสารหรือทดสอบความสะอาด เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินการล้าง จำกัดการปนเปื้อน

การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช

1. อ่านฉลากก่อนใช้สารเคมี
2. แต่งกายให้มิดชิดและรัดกุม
3. ภาชนะบรรจุยา เมื่อใช้แล้วควรนำไปทิ้งเป็นขยะอันตรายและสารเคมี และนำไปกำจัดให้ถูกต้องต่อไป
4. ขณะพ่นยาต้องอยู่เหนือลมเสมอ
5. ทำความสะอาดถังพ่นยาและอุปกรณ์ทุกครั้งหลังการใช้งาน (ห้ามล้างในแม่น้ำลำคลอง)
6. ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารขณะพ่นสารเคมี

7. อาบน้ำชำระร่างกายและซักเสื้อผ้าหลังการปนสารเคมีทุกครั้ง

8. ระวังอย่าให้สารเคมีเข้าปาก ตา จมูก หรือถูกผิวหนังและเสื้อผ้า

รองเท้าบูท	หมวกSafety	ชุดรัดกุม	ที่ปิดจมูก	แว่นsafety	ถุงมือSafety
					

ชุดอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยการใช้สารเคมี

(รายชื่อสารเคมีที่ห้ามใช้ สารเคมีที่ใช้ได้แต่ต้องมีการควบคุม รายละเอียดอยู่ในคู่มือเกษตรกรสมาชิกกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจ

แกลง)

9.3 การเคลื่อนย้ายสารเคมี

ผู้ทำการเคลื่อนย้ายต้องทราบว่สารเคมีที่จะเคลื่อนย้ายคือสารอะไร และมีลักษณะความเป็นอันตรายอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถจัดการหรือสื่อสารให้ผู้ช่วยเหลือทราบได้ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุสารหกรั่วไหล และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังนี้

1. สวมถุงมือ แว่นตานิรภัย เสื้อคลุมปฏิบัติการ (เสื้อกาวน์) และอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็นอื่นๆ สำหรับการเคลื่อนย้ายสารเคมีและต้องดูแลเผื่อระวังสารเคมีที่เคลื่อนย้ายอย่างเคร่งครัด
2. สารเคมีที่เคลื่อนย้าย ต้องติดฉลากที่ถูกต้องชัดเจน บรรจุในภาชนะที่ปิดฝาสนิท หากจำเป็นอาจผนึกด้วยแผ่นพาราฟิล์ม หากเป็นของเหลวไวไฟต้องใช้ภาชนะที่ทนต่อแรงดัน
3. ต้องใช้ภาชนะรองรับ (secondary container) ขวดบรรจุสาร โดยภาชนะรองรับต้องไม่แตกหักง่าย เช่น ทำด้วยยาง เหล็ก หรือพลาสติก ที่มีขนาดที่สามารถบรรจุขวดสารเคมีนั้นได้ มีวัสดุกันกระแทกและหรือมีตัวดูดซับสารเคมีระหว่างขวด เช่น vermiculite หากเคลื่อนย้ายสารที่เข้ากันไม่ได้ต้องแยกภาชนะรองรับ
4. รถเข็นที่ใช้เคลื่อนย้ายสารเคมี ต้องมีแนวกันที่สูงเพียงพอที่จะกั้นขวดสารเคมี
5. การเคลื่อนย้ายสารเคมีและวัตถุอันตรายระหว่างชั้นให้ใช้ลิฟต์ขนของ หลีกเลี่ยงการใช้ลิฟต์ทั่วไป

9.4. แนวทางการกำจัดของเสียและขยะในสวนยางพารา

มีการจัดทำนโยบายการกำจัดของเสียและขยะในสวนยางพารา โดยมีการดำเนินการแยกขยะออกเป็นประเภทๆ คือ ขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ดำเนินการนำกลับมาใช้ซ้ำหรือจำหน่ายให้กับบริษัทรับซื้อของเก่า และขยะอันตรายหรือไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ดำเนินการคัดแยกไว้ต่างหาก เพื่อที่ทางหน่วยจัดเก็บขยะจะได้ดำเนินการจัดเก็บไปและส่งทำลายโดยมีบริษัทที่รับทำลายขยะอันตรายโดยเฉพาะต่อไป

สำหรับขยะที่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ ดำเนินการขุดหลุมฝังกลบ มีการรณรงค์ให้มีการรักษาความ

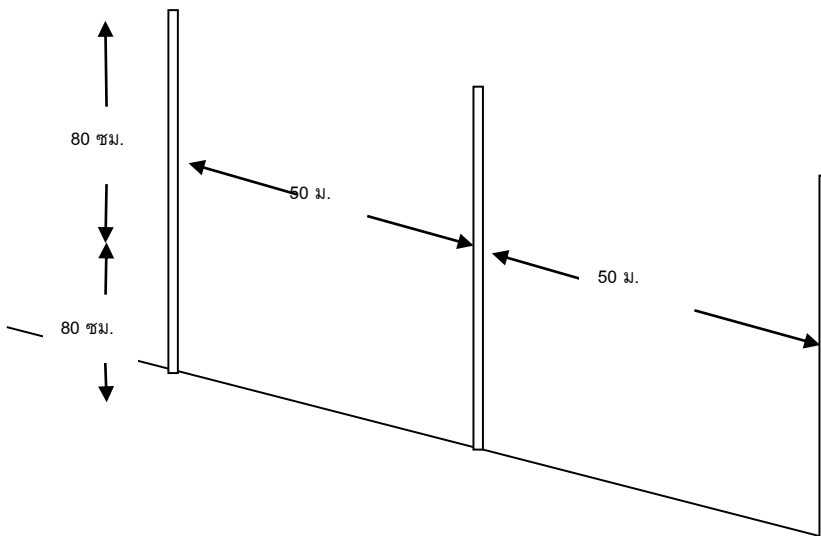
สะอาด และมีนโยบายให้ดำเนินงานตามหลักการ 5 ส. ทั้งพนักงาน คนงานและผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้มาใช้บริการสถานที่ของสวนยางพารา รวมถึงการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องจะดำเนินการโดยนำยานพาหนะไปทำการเปลี่ยนถ่าย ณ สถานบริการเอกชน โดยให้ช่างผู้ชำนาญทำการเปลี่ยนถ่าย ในกรณีที่ต้องทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องเองนั้นให้ดำเนินการที่หน่วยซ่อมบำรุง ให้มีการจัดเตรียมภาชนะเพื่อบรรจุน้ำมันเครื่องเก่าที่ได้จากเปลี่ยนถ่าย แล้วดำเนินการคัดแยกเพื่อให้หน่วยจัดเก็บขยะจัดเก็บไปทำลายต่อไป

9.5. คู่มือการซ่อม/สร้างถนนป่าไม้

ในการสร้างถนนป่าไม้ กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง มีการพิจารณาวางแผน ทั้งนี้เพื่อให้ถนนนั้นเกิดประโยชน์ต่อการจัดการป่าไม้อย่างถูกเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ในด้านสาธารณะด้วยการตรวจสอบโดยทั่วไปเมื่อมีการก่อสร้างถนนป่าไม้สายหลักหรือถนนป่าไม้ธรรมดาขึ้นในพื้นที่ป่าไม้พัฒนา ได้มีการสำรวจและออกแบบรูปลักษณะต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับถนนป่าไม้ตามหัวข้อต่างๆ เป็นการล่วงหน้าด้วยและในการกำหนดแนวเส้นทางเพื่อสร้างถนนป่าไม้นั้น จะต้องเลือกด้วยความรอบคอบ โดยมีใช้พิจารณาเพียงแต่เศรษฐกิจที่มีผลต่อวิชาการป่าไม้ และการจัดการป่าไม้เท่านั้น แต่ต้องพิจารณาถึงสิ่งที่สาธารณะชนให้ความสนใจด้วย เช่น การป้องกันดินป่าไม้, แหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก, การอนุรักษ์สภาพภูมิประเทศตามธรรมชาติ และอื่นๆ ซึ่งได้ระบุไว้ในคู่มือการซ่อม/สร้างถนนป่าไม้

9.6. การตรวจวัดการพังทลายของดินและการชะล้างหน้าดิน [Soil Erosion And Surface Run-Off]

การตรวจวัดการพังทลายของดินและการชะล้างหน้าดินโดยการใช้แท่งเหล็ก [Erosion Rods]

1. คัดเลือกบริเวณพื้นที่สวนยางพาราที่มีความลาดชันสูงเพื่อวางจุดตรวจวัด จำนวน 2 กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 บริเวณพื้นที่อนุรักษ์ในเขตสวนยางพารา

1.2 บริเวณแปลงที่มีการทำไม้อยู่ หรือบริเวณที่มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ สำหรับศึกษาการพังทลายของดินและ

การชะล้างผิวหน้าดิน โดยที่พื้นที่ๆ ทั้ง 2 แห่ง จะต้องกระจายครอบคลุมพื้นที่ของสวนยางพาราทั้งหมด ตามหลักการสุ่ม

ตัวอย่าง (Sampling method) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากที่สุด

2. วางแปลงตรวจวัดการพังทลายของดินและการชะล้างของหน้าดิน โดยนำแท่งเหล็กยาวประมาณ 1.10 เมตร ไปปักเป็นแนวตามความลาดชันของพื้นที่ (ดังรูป) จำนวน 3 จุดและให้แต่ละจุดมีระยะห่างกันประมาณ 50 เมตร และฝังแท่งเหล็กลึกลงไปในพื้นดินประมาณ 30 ซม. แล้วใช้สื่อน้ำมันทาหมาหยระดับที่ผิวดินไว้

3. ตรวจเช็คและวัดระยะความสูงจากปลายแท่งเหล็กด้านบนถึงระดับหน้าดินของแท่งเหล็กแต่ละอัน แล้วนำไปบันทึกในแบบฟอร์ม โดยตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงทุกๆ เดือน ตามแผนการตรวจติดตาม (Monitoring Plan)

4. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบเปรียบเทียบการกัดเซาะหน้าดินและการพังทลายของดิน จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแก้ไขแผนการปฏิบัติงานของสวนยางพาราให้มีความยั่งยืนต่อไป

10. แผนการตรวจประเมิน และป้องกันชนิดพันธุ์หายาก, ถูกคุกคาม และใกล้สูญพันธุ์

การดำเนินการตรวจประเมินฯ ประกอบด้วยแผนการตรวจประเมินฯ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

10.1 แผนการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ ของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ในแปลงสวนไม้ยางพารา
ของสมาชิกแต่ละราย ตามเกณฑ์ 6.1

10.2 แผนการสำรวจพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High Conservation Value: HCV)

ในแปลงสวนไม้ยางพาราของสมาชิกแต่ละราย ตามหลักการที่ 9

10.3 แผนการตรวจประเมินพื้นที่แปลงทำไม้ก่อนและหลังการทำไม้ (Site Inspection) ในบริเวณแปลงไม้ยางพาราที่จะได้
การทำไม้ออกพื้นที่ที่เตรียมการสำหรับปลูกใหม่ รวมถึงบริเวณพื้นที่ที่จะมีการสร้างถนนป่าไม้ ตามเกณฑ์ 6.1

ต้นไม้อนุรักษ์

เพื่อส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ต้นไม้เพื่อเป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า จึงกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนด
ต้นไม้อนุรักษ์ มีดังนี้

1. ต้นไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
2. ต้นไม้ผลต่างๆ (Fruit Tree)
3. ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ (Big Tree)
4. ต้นไม้ที่อายุมาก (Very Old Tree)

การตรวจติดตามและประเมินผล

สมาชิกกลุ่มฯ ต้องยอมรับหลักการและกฎเกณฑ์ของ FSC และข้อบังคับ และยินดีการตรวจติดตามประจำปี อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

วัตถุประสงค์ของการตรวจติดตาม

เพื่อให้เกิดการดำเนินงานและปรับปรุงประสิทธิภาพภายในกลุ่ม กำจัดสิ่งที่เป็นจุดอ่อนและปัญญาที่สาเหตุ และการใช้เป็น
แนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในอนาคต

เกณฑ์ในการตรวจติดตาม จะแบ่งออกเป็นระดับต่างๆ ดังนี้

1. **ระดับรุนแรง (Major CARs)** หมายถึง ผลการตรวจติดตามที่พบว่ามีการขี้อบกพร่องหรือไม่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดของ FSC ในการดำเนินกิจกรรมและทำให้สูญเสียระบบและไม่สามารถควบคุมบริหารจัดการการจัดการสมาชิกสวนป่าได้ ต้องแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จสิ้นภายใน 3 เดือน (กรณีพิเศษ 6 เดือน) เช่น ผิดกฎหมายระดับประเทศ หรือกฎหมายท้องถิ่น และผิดหลักการและหลักเกณฑ์ของ FSC

- การทำงานเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง
- หลังจากมีการตัดโค่นแล้วไม่ได้กลับมาปลูกยางพารา ภายใน 1 ปี

2. **ระดับชั่วคราว หรือเล็กน้อย (Minor CARs)** หมายถึง ผลการตรวจติดตามที่พบว่ามีการเกิดขี้อบกพร่องหรือไม่ เป็นไปตามข้อกำหนด ไม่ส่งผลให้สูญเสียต่อการจัดการสวนยางพาราเป็นการชั่วคราว หรือไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต้องแก้ไขให้เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี (กรณีพิเศษ 2 ปี) เช่น มีการปฏิบัติที่ขัดต่อตามกฎหมาย หรือระเบียบปฏิบัติการจัดการสวนยางพาราเป็นการชั่วคราวข้อสังเกต (Observation) หมายถึง ข้อคิดเห็นที่เกิดขึ้นจากการตรวจติดตามของคณะผู้บริหาร (GE) และควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ FSC ในกรณีที่ทำการตรวจติดตามแล้วพบว่า มีสมาชิกสวนป่าบางรายไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ จะพิจารณา ดังนี้

ครั้งที่ 1 ให้คณะทีมงานฯ ดำเนินการให้คำแนะนำ พร้อมชี้แจงแนวทางการแก้ไขต่างๆ และบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ครั้งที่ 2 ให้คณะทีมงานฯ ดำเนินการให้คำแนะนำพร้อมชี้แจงแนวทางการแก้ไขต่างๆ ครั้งที่ 2 และทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน (บันทึกตกเดือน)

ครั้งที่ 3 พิจารณาดำเนินการขี้ออกจากความเป็นสมาชิกภาพ และทำการชี้แจงให้สมาชิกสวนปารายนั้นรับทราบ

11. เทคนิคการเก็บเกี่ยวไม้ยางพารา

11.1 เครื่องมือ , อุปกรณ์ และเครื่องจักร ประกอบด้วย

- (1) ทีมตัดไม้
- (2) เลื่อยยนต์
- (3) รถแทรกเตอร์เกษตรล้อยาง (หากมี)
- (4) รถบรรทุกแบบมีเครนคิ๊ป (หรือคนยกไม้ขึ้นรถ)

11.2 ขั้นตอนการเก็บเกี่ยวไม้ฯ

- (1) ทีมตัดไม้แต่ละชุดศึกษาแผนการทำไม้และตรวจสอบพื้นที่แปลงทำไม้และกำหนดทิศทางชักลากไม้รวมถึงจัดทำแผนที่การทำไม้
- (2) ทีมตัดไม้เข้าดำเนินการตัดโค่นต้นไม้ยางพาราฯ ของแปลงสมาชิก โดยใช้เลื่อยยนต์ และอุปกรณ์เสริม (หากมี) ตามแผนที่การทำไม้ โดยเป็นการตัดโค่นทั้งแปลง (Clear Cutting)
- (3) รถแทรกเตอร์เกษตรล้อยาง (หากมี) ชักลากไม้ยางพาราที่โค่นตัดฯ ทั้งต้น ปลาย กิ่ง ไปรวมกองไว้ยังหมอนไม้ชั่วคราวบริเวณที่ติดกับเส้นทางตรวจการหรือบริเวณที่รถบรรทุกฯ เข้าถึงได้อย่างสะดวก

(4) พนักงานเลื่อยยนต์ดำเนินการตัดปลายและหมายตัดทอนไม้ยางพาราฯ ออกเป็นท่อนๆ ตามขนาดความยาวที่ตลาดต้องการรวมไว้ ณ หมอนไม้ชั่วคราวฯ

(5) รถบรรทุกแบบมีเครนคืบ บรรทุกไม้ท่อนๆ จากบริเวณหมอนไม้ชั่วคราวฯ ไปส่งมอบยังโรงงานบริษัท สหกิจกลาง จำกัด (หากไม่มีรถบรรทุกมีเครนคืบ ให้ใช้คนในการยกไม้ขึ้นรถ) ซึ่งรถที่ใช้เคลื่อนย้ายไม้จากสวนยางไปบริษัทอาจไม่ใช่รถบรรทุกมีเครนคืบ แต่อาจจะใช้รถอย่างอื่นก็ได้ที่เหมาะสมกับลักษณะงาน โดยรถดังกล่าวต้องมีการต่อทะเบียนรถและเสียภาษีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

12. การขนส่งและการเคลื่อนย้ายไม้

การเคลื่อนย้ายไม้จะต้องมีใบควบคุมไม้ท่อนยางพารา โดยจะมีคณะผู้แทนบริหารจัดการเป็นผู้ดำเนินการเป็นตัวแทนกลุ่มสมาชิกฯ ในเรื่องเกี่ยวกับ การใช้ฉลากหรือตราสัญลักษณ์ FSC ในผลิตภัณฑ์หรือการประชาสัมพันธ์ โดยต้องทำตามกระบวนการขอรับการรับรองใช้เครื่องหมายจากทางผู้รับรองการตรวจ (Certified Body : CB) และหากสมาชิกกลุ่มฯ รายใดมีความต้องการใช้เครื่องหมายการค้า FSC ในการประชาสัมพันธ์หรือการขายต้องได้รับอนุญาต จากคณะผู้แทนบริหารจัดการของกลุ่ม เท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ได้เองโดยพลการ

แผนผังขั้นตอนการดำเนินงานกระบวนการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ยางพารา

(Chain of custody: COC)

ของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

- 2.บริษัท สหกิจแกลง จำกัด จัดซื้อไม้ยางพาราจากแปลงของกลุ่มสมาชิกที่ได้รับการรับรอง FM-COC เรียบร้อยแล้ว โดยทำสัญญาซื้อขายพร้อมระบุวันที่สามารถเข้าตัดไม้
- 3.ทางกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง ตรวจสอบพื้นที่ เพื่อคัดเลือกอุปกรณ์เครื่องมือ และคัดเลือกอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องจักรที่เหมาะสมในการทำไม้
4. ผู้แทนการจัดการและสมาชิกสวนยางพาราฯ ดำเนินการควบคุม ทิมตัดไม้ ดำเนินการโค่นล้มไม้ในแปลงที่ทำในของสมาชิกฯ และออกไปควบคุมไม้ท่อนยางพารา
- 4.1 ใบควบคุมไม้ท่อนยางพารา ผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง เป็นผู้รับผิดชอบในการประทับตรา โดยรูปแบบตราประทับ ให้ใช้รูปแบบขนาดตัวอักษร : Tahoma 18pt ตัวหนา โดยใช้หมึกสีน้ำเงินในการประทับที่มุมบนขวาของเอกสาร
FSC 100%
BV-FM/COC-137285
- กว้าง 2 cm.
ยาว 7 cm.
- 5.ผู้แทนการจัดการและสมาชิกสวนยางพาราฯ ดำเนินการควบคุมดูแลการ โค่นไม้และการตัดไม้ท่อน
- 6.ผู้แทนการจัดการและสมาชิกสวนยางพาราฯดำเนินการควบคุมดูแลรถเพื่อขนส่งไม้ท่อนส่งมอบโรงงานแปรรูปไม้ของ บริษัทสหกิจแกลง
- 7.ผู้เคลื่อนย้ายไม้เป็นผู้รับผิดชอบการชั่งน้ำหนักไม้ท่อนยางพาราของรถบรรทุกแต่ละครั้ง
- 7.1 ในกรณีที่ป็นสวนป่าในโรงงาน ให้ใช้น้ำหนักตามปริมาตรการเคลื่อนย้ายไม้ยางพารา แทนใบชั่งน้ำหนักจากภายนอก
- 7.2 ในกรณีที่ป็นสวนป่าของสมาชิกให้ใช้น้ำหนักจากใบชั่งน้ำหนัก
8. ผู้เคลื่อนย้ายไม้ลงไม้ที่จุดลงไม้ FSC ที่บริษัท สหกิจแกลง จำกัด
- ทางบริษัท สหกิจแกลง จำกัด ตรวจสอบไม้ตามขั้นตอนของทางบริษัทฯ และให้ลงนามรับของใบควบคุมไม้ท่อนยางพาราพร้อมทั้งส่งส่วนบนของใบดังกล่าวให้กับแผนกสวนป่า
9. ผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ กลุ่มจัดการป่าไม้ฯ ทำการบันทึกข้อมูลการขายไม้ FSC ในทะเบียนควบคุมการจำหน่ายไม้ของสวนป่า

ก่อนที่รถจะถึงโรงงาน ทางเจ้าหน้าที่จัดการด้านป่าไม้จะสำเนา:

1. เอกสารสิทธิ์ที่ดินของไม้ lot ที่จะเข้ามา
2. ใบ Certificate FM-COC
3. สัญญาซื้อขายที่เกี่ยวข้อง
4. สำเนาใบอนุญาตเลื่อยโซ่ยนต์ที่เกี่ยวข้อง
- 5.เอกสารควบคุมไม้ท่อน

คำสั่ง

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานรับผิดชอบและรักษาตราประทับเครื่องหมาย FSC 100%

เพื่อให้การดำเนินงานตามกระบวนการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ยางพารา ของสมาชิกสวนยางพาราภายใต้กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้

1. นางสาวปริยาภรณ์ สุชาติ ผู้ช่วยผู้จัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง
2. นางสาวกุสุมา เกสรเจริญ ผู้ช่วยผู้จัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

เป็นผู้รับผิดชอบการประทับตราขงเครื่องหมาย FSC100% ลงบนใบควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ยางพาราของสมาชิกกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง ทั้งหมด และเป็นผู้เก็บรักษาตราประทับเครื่องหมาย FSC100% ไว้ในที่ปลอดภัย ทั้งนี้ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนำไปใช้ก่อนได้รับอนุญาตจากกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง โดยเด็ดขาด

ให้ไว้ ณ วันที่ 3 มีนาคม 2563

ลงชื่อ

(นายสุรศักดิ์ แสงวงศ์กิจ)

ผู้จัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

วันที่ 3 มีนาคม 2563

ตัวอย่างใบควบคุมไม้ท่อนยางพาราที่ได้รับการรับรอง FSC

SK

บริษัท สหกิจกลาง จำกัด 199/9 ม.9 ต.กระแสน อ.แกลง จ.ระยอง 21110

โทร.089-9353444,098-8264319,090-7808944 แฟกซ์ 038-992034

เลขผู้เสียภาษี 0215535000297

ค้นฉบับ

ใบควบคุมไม้ที่อนุญาตให้ได้รับการรับรอง FSC

เลขที่เอกสาร.....

เลขที่สัญญาซื้อขาย.....

วันที่.....

รหัสแปลง.....

ตราประทับ FSC

ชื่อสมาชิก.....ประเภทเอกสารสิทธิ์.....เลขที่.....

ที่อยู่แปลง.....

เลขที่ทะเบียน ใบรับรอง.....วันหมดอายุ.....

ทะเบียนรถ.....จำนวน.....คัน น้ำหนักสุทธิ.....กก. เวลา.....น.

ปริมาณไม้.....ลบ.ม

ผู้รับเหมาตัดไม้.....

(.....)

เจ้าหน้าที่กลุ่มจัดการป่าไม้ฯ

(.....)

พนักงานจ้าง

(.....)

คนจับรถ

(.....)

คนรับไม้ที่ต้น

บทที่ 5 แผนการจัดการ

การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้: แผนการจัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลงระยะยาว ปี 2558-2562

ลำดับที่	แผนงาน/โครงการ	รายละเอียด/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	2558	2559	2560	2561	2562	ผู้รับผิดชอบ
1	<u>แผนการจัดการด้านเศรษฐกิจ</u> 1.1 แผนการดูแลรักษาสวนยางพารา	-สำรวจความเพิ่มพูนรายปี	- มูลค่าผลผลิตของสวนยางพาราเพิ่มขึ้น		สูง	X	X	X	ผู้จัดการกลุ่มฯ
2	<u>แผนการจัดการด้านสังคม</u> 2.1 สิทธิของคนงาน 2.2 สิทธิของชุมชนท้องถิ่น	-คุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน -สวัสดิการพื้นฐาน (อุปกรณ์ความปลอดภัย, ยา ฯลฯ) -การจ้างงานในท้องถิ่น -รับฟังความคิดเห็นแก้ไขข้อขัดแย้ง	- จัดให้พนักงานมีประกันอุบัติเหตุกลุ่ม - ทุกกิจกรรมมีอุปกรณ์ความปลอดภัย - สถิติการเกิดอุบัติเหตุไม่เกิน 1 % -จ้างคนงานท้องถิ่นไม่น้อยกว่า 50 % -เข้าร่วมประชุมไม่ต่ำกว่า 3 ครั้งต่อปี	X X X คนในท้องถิ่น 70% 3 ครั้ง	X X X คนในท้องถิ่น 70% 3 ครั้ง	X X X คนในท้องถิ่น 70% 3 ครั้ง	X X X คนในท้องถิ่น 70% 3 ครั้ง	X X X คนในท้องถิ่น 70% 3 ครั้ง	ผู้จัดการกลุ่มฯ
3	<u>แผนด้านสิ่งแวดล้อม</u> 3.1HCV 3.2ความหลากหลายของพืชและสัตว์	จัดทำมาตรการป้องกันหากสืบพบ	สำรวจทุกครั้งที่มีการรับสมาชิกเพิ่ม	X	X	X	X	X	ผู้จัดการกลุ่มฯ

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

199/9 หมู่ 9 ตำบลกระแสน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

โทร.089-9353444,098-8264319,090-7808944 แฟกซ์ 038-992034

แผนการทำไม้และแผนการปลูก

แผนการทำไม้ยางพารา 30 ปี
(2560 - 2589)

ของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

ลำดับ	ปี	รหัสแปลง	พื้นที่(ไร่)	อายุ(ปี)	น้ำหนักผลผลิต(กิโลกรัม)		น้ำหนักผลผลิตจริง(กิโลกรัม)		แผนการปลูกใหม่	
					ไม่ทอน(70%)	เศษไม้ ปลายไม้	ไม่ทอน(70%)	เศษไม้ ปลายไม้	ปี	จำนวนไร่
1	2561	SK49	25	30	1,000,000	428,571			2561	25
2		SK51	15	30	600,000	257,143				15
3		SK57	13	30	520,000	222,857				13
4	2562	SK58	50	30	2,000,000	857,143			2562	50
5		SK59	25	30	1,000,000	428,571				25
6		SK60	50	30	2,000,000	857,143				50
7		SK61	36	30	1,440,000	617,143				36
8		SK62	29	30	1,160,000	497,143				29
9		SK63	38	30	1,520,000	651,429				38
10		SK64	40	30	1,600,000	685,714				40
11		SK65	30	30	1,200,000	514,286				30
12		SK66	49	30	1,960,000	840,000				49
13		SK67	45	30	1,800,000	771,429				45
14		SK68	50	30	2,000,000	857,143				50
15		SK69	48	30	1,920,000	822,857				48
16	2563	SK81	46	25	1,840,000	788,571			2563	46
17		SK82	47	30	1,880,000	805,714				47
18		SK83	49	32	1,960,000	840,000				49
19		SK84	48	32	1,920,000	822,857				48
20		SK85	44	32	1,760,000	754,286				44
21		SK86	8	30	320,000	137,143				8
22		SK87	12	30	480,000	205,714				12
23		SK88	49	30	1,960,000	840,000				49
24		SK89	35	28	1,400,000	600,000				35
25		SK37	34	30	1,360,000	582,857				34
26	2570	SK38	1	30	40,000	17,143			2570	1
27		SK39	9	30	360,000	154,286				9
28		SK40	10	30	400,000	171,429				10
29		SK41	10	30	400,000	171,429				10
30		SK42	9	30	360,000	154,286				9
31	2578	SK18	20	30	800,000	342,857			2578	20
32		SK29	15	30	600,000	257,143				15
33		SK30	20	30	800,000	342,857				20
34		SK32	24	30	960,000	411,429				24
35		SK33	49	30	1,960,000	840,000				49
36		SK34	49	30	1,960,000	840,000				49
37		SK35	49	30	1,960,000	840,000				49
38	2580	SK1	56	30	2,240,000	960,000			2580	56
39		SK2	23	30	920,000	394,286				23
40		SK3	11	30	440,000	188,571				11
41		SK4	3	30	120,000	51,429				3
42		SK5	8	30	320,000	137,143				8
43		SK6	3	30	120,000	51,429				3
44		SK7	16	30	640,000	274,286				16
45		SK8	5	30	200,000	85,714				5
46		SK21	24	30	960,000	411,429				24
47		SK22	12	30	480,000	205,714				12
48		SK23	15	30	600,000	257,143				15
49		SK25	10	30	400,000	171,429				10
50	2582	SK9	5	30	200,000	85,714			2582	5
51		SK10	44	30	1,760,000	754,286				44
52	2585	SK12	20	30	800,000	342,857			2585	20
53		SK13	32	30	1,280,000	548,571				32
54		SK14	11	30	440,000	188,571				11
55		SK15	10	30	400,000	171,429				10
56		SK16	35	30	1,400,000	600,000				35
57		SK17	1	30	40,000	17,143				1
58		SK19	10	30	400,000	171,429				10
59		SK24	6	30	240,000	102,857				6
60		SK26	19	30	760,000	325,714				19
61		SK27	29	30	1,160,000	497,143				29
62		SK28	22	30	880,000	377,143				22
63		SK36	38	30	1,520,000	651,429				38
64	2586	SK11	48	30	1,920,000	822,857			2586	48
65		SK20	48	30	1,920,000	822,857				48
66		SK31	48	30	1,920,000	822,857				48
รวม			1,792	ไร่	71,680,000	30,720,000	-	-		1,792

แผนการรับสมาชิก

แผนการรับสมาชิกประจำปี 2562 – 2587 ของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

แผนการรับสมาชิก 25 ปี (2562-2587)				
ปี	รหัสแปลง	อายุ(ปี)	น้ำหนักผลผลิต(กิโลกรัม)	
			ไม้ท่อน	เศษไม้ ปลายไม้
2562	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2563	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2564	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2565	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2566	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2567	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2568	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2569	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2570	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2571	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2572	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2573	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2574	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2575	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2576	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2577	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2578	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2579	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2580	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2581	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2582	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2583	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2584	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2585	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2586	SK.....	30	20,960,000	8,982,857
2587	SK.....	30	20,960,000	8,982,857

บทที่

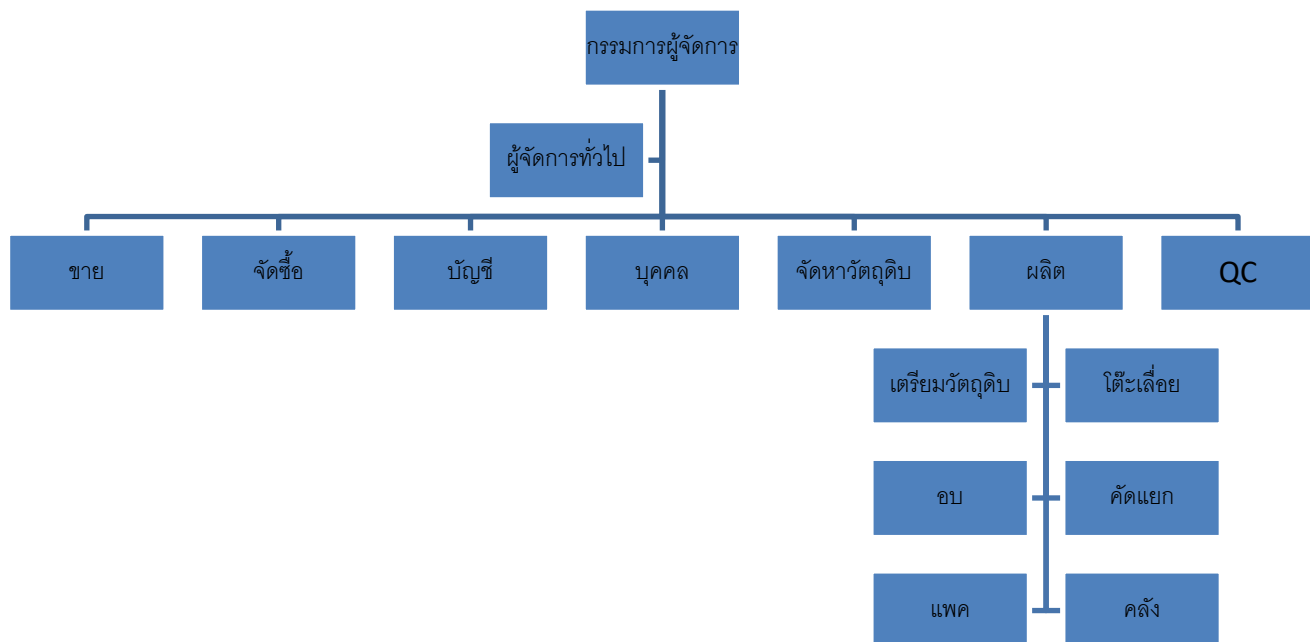
6 ระบบการจัดการทางด้านการอื่นๆ

6.1 ยานพาหนะและเครื่องมือ

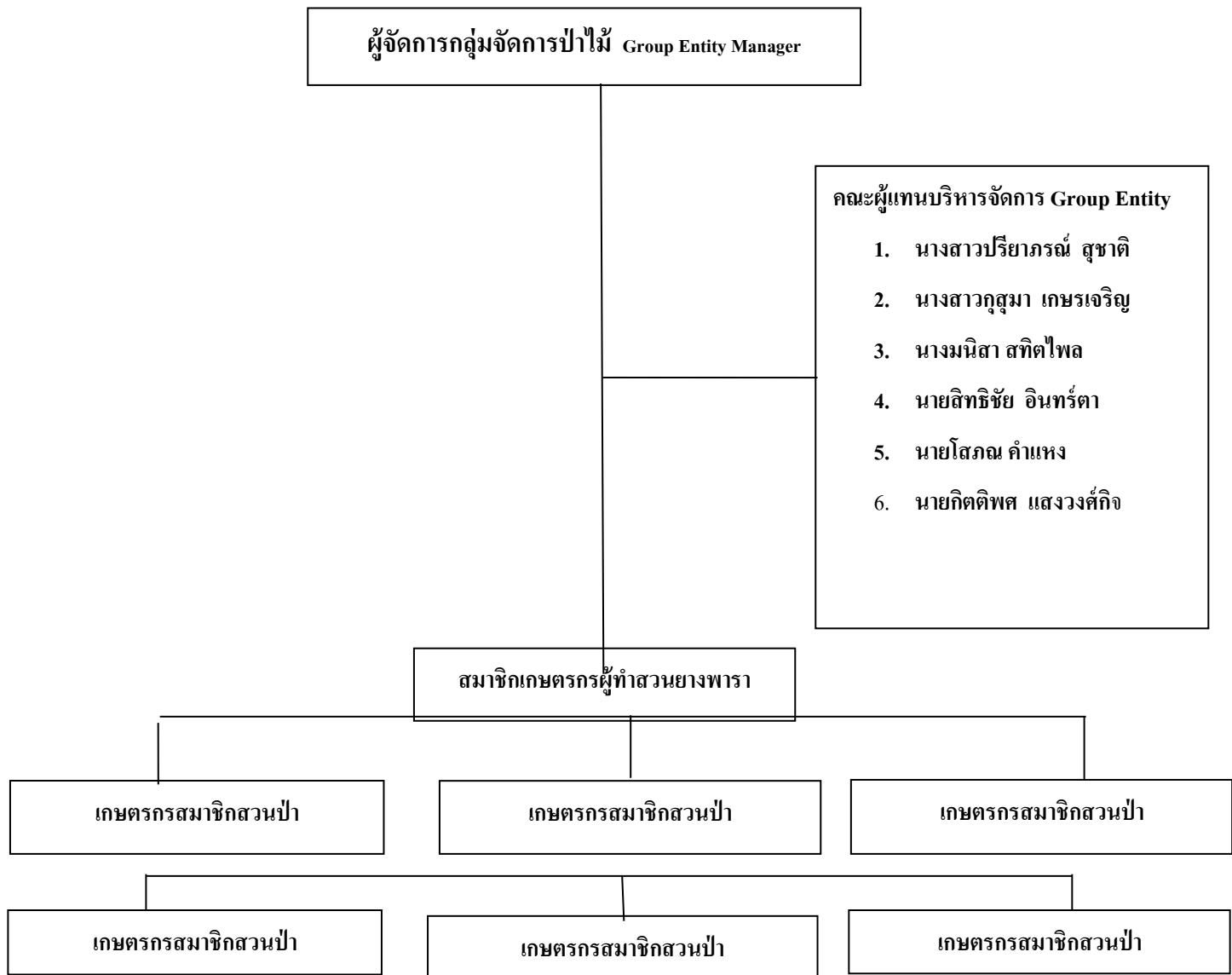
ลำดับ	รายการ	ทะเบียน	ยี่ห้อ	วันที่สิ้นอายุภาษี
1	รถบรรทุก 10 ล้อ	80-5732	ISUZU	31/12/2563
2	รถบรรทุก 10 ล้อ	81-3953	HINO	31/12/2563
3	รถบรรทุก 10 ล้อ	81-1899	HINO	31/12/2563
4	รถบรรทุก 10 ล้อ	81-1014	HINO	30/9/2563
5	รถบรรทุก 10 ล้อ	82-7388	HINO	30/9/2563
6	รถบรรทุก 10 ล้อ	82-2494	MITSUBISHI	30/6/2563
7	รถบรรทุก 10 ล้อ	81-5425	HINO	31/3/2563
8	รถบรรทุก 10 ล้อ	80-8388	MITSUBISHI	31/3/2563
9	รถบรรทุก 10 ล้อ	80-9447	HINO	31/3/2563
10	เลื่อยโซ่ยนต์	สติล(สีส้ม)	หมายเลขเครื่องจักรต้นกำลัง	
			366974400	
11	เลื่อยโซ่ยนต์	สติล(สีส้ม)	หมายเลขเครื่องจักรต้นกำลัง	
			365727294	

6.2 ทรัพยากรบุคคล

1. โครงสร้างการบริหารงานของ บริษัทสหกิจแกลง จำกัด

2.โครงสร้างบริหารจัดการกลุ่ม

ขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบ

1. ผู้จัดการกลุ่มฯ มีหน้าที่ในการดูแลงานสวนยางพาราทั้งหมดในด้านการจัดทำแผนการดำเนินงานสวนยางพารา งบประมาณการดำเนินงานการจัดการดูแลพนักงานสวนยางพารา ให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบรวมไปถึงการติดต่อประสานกับผู้ใหญ่บ้านในชุมชนรอบสวนยางพารา สมาชิกกลุ่มฯ
2. ผู้ช่วยผู้จัดการกลุ่มฯ มีหน้าที่ในการช่วยงานด้านสวนยางพารารับผิดชอบในเรื่องเอกสารและการจัดการข้อวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานสวนยางพาราทั้งหมดรวมไปถึงการติดต่อประสานกับผู้ใหญ่บ้านในชุมชนรอบสวนยางพารา สมาชิกกลุ่มฯ
3. หัวหน้าพนักงานสวนยาง มีหน้าที่ในการดูแลพนักงานสวนยางพาราและคอยประสานงานระหว่างผู้จัดการกลุ่มฯ , ผู้ช่วยผู้จัดการกลุ่มฯ กับพนักงานสวนยางพารา รวมถึงปฏิบัติงานสวนยางพารา เช่น การปลูกต้นยางพารา การกรีดยาง การตัดไม้ การดูแลใส่ปุ๋ยและการปฏิบัติงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสวนยางพารา
4. พนักงานสวนยางพารา มีหน้าที่ในปฏิบัติงานเกี่ยวกับสวนยางพารา เช่น การปลูกต้นยางพารา การกรีดยาง การตัดไม้ การดูแลใส่ปุ๋ยและการปฏิบัติงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับสวนยางพารา

สิทธิของพนักงานกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง

- การจ้างงานอัตราค่าแรงงานตามที่กฎหมายกำหนด
- ประกันอุบัติเหตุกลุ่ม/ประกันสังคม
- การอบรมการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรก่อนการทำงาน
- การอบรมการปฐมพยาบาลผู้ป่วยเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน
- อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง

6.3 กิจกรรมร่วมกับชุมชน

- มีการจัดทำคู่มือรับความคิดเห็นติดภายในหมู่บ้านรอบๆสวนยางพาราสมาชิกกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจกลาง
- สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของคนท้องถิ่น
- การจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็น กระบวนการมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

6.4 อุบัติเหตุ หมายถึง "เหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่ทันคิด" ถือกันว่าเป็นความบังเอิญที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจและไม่คาดฝันมาก่อน คำว่า "อุบัติเหตุ" ตรงกับคำว่า "accident" ในภาษาอังกฤษ ซึ่งทางการแพทย์หมายถึง " เหตุที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดฝัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อ (tissue) และทางเมตาโบลิซึมของร่างกายให้ปรากฏ"

อุบัติเหตุทำให้เกิดบาดเจ็บ ทุพพลภาพ และถึงตายได้ แม้บางคนอาจเข้าใจตามความในนิยามข้างต้นว่า อุบัติเหตุเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝันนั้น เป็นคราวเคราะห์ของผู้ประสบซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ในทางตรงกันข้าม อุบัติเหตุย่อมป้องกันได้และหลีกเลี่ยงได้หากไม่ประมาท จึงมีความสำคัญที่เราต้องมาศึกษา เพื่อหาทางป้องกันลดหย่อนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ (<http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK8/chapter7/t8-7-11.htm>)

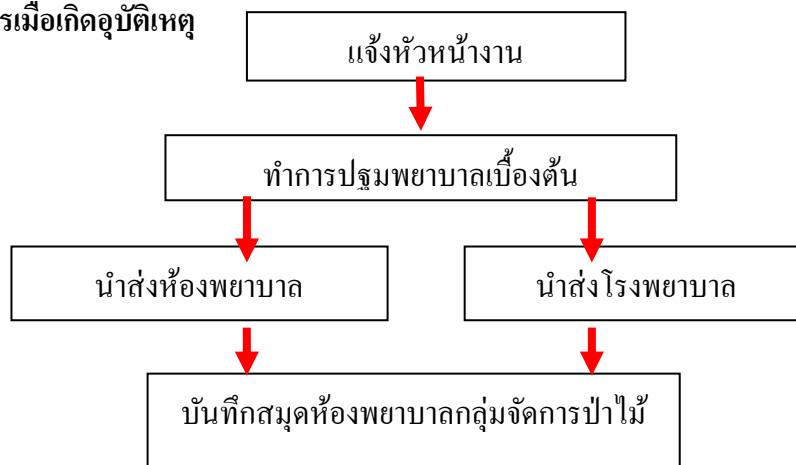
ประเภทของอุบัติเหตุ: การแบ่งประเภทของอุบัติเหตุ

1. ตัวการหรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น ยานยนต์ อาวุธปืน สารพิษ ไฟฟ้า ก๊าซหุงต้ม
2. ผลจากอุบัติเหตุ เช่น บาดแผลของผิวหนังศีรษะหรือสมองบาดเจ็บ กระดูกหัก ผลจากวัตถุระเบิดและกระสุนปืน ผลลวก - ไหม้
3. สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น การจราจร บ้าน โรงเรียน สถานที่ประกอบการ เช่น โรงงาน สถานที่ก่อสร้าง สนามกีฬา สนามรบ
4. ผู้ที่ประสบอุบัติเหตุ เช่น อุบัติเหตุที่เกิดแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน อุบัติเหตุในเด็ก คนงาน นักกีฬา คนชรา

ขั้นตอนดำเนินการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

1. ผู้พบเห็นรีบแจ้งหัวหน้างาน
2. ตรวจสอบการหายใจ และให้การช่วยเหลือ
3. อย่าเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บจากตำแหน่งเดิมที่พบ ให้ทำการปฐมพยาบาลตรงที่เกิดเหตุ ยกเว้นกรณีอาจมีอันตรายยังผู้บาดเจ็บและผู้ปฐมพยาบาล
4. ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บาดเจ็บในขั้นต่อไป

ขั้นตอนดำเนินการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

6.5 การปฐมพยาบาล

1. วิธีปฐมพยาบาลผู้ปวดแผลเปิด

- ให้ผู้ป่วยนั่งหรือนอนในท่าที่ปฐมพยาบาลสะดวก
- ประเมินภาวะเสียเลือด โดยตรวจชีพจร การหายใจสังเกตการณ์เสียเลือดจากบาดแผล ดังนี้
 - ก. แผลถลอก ถ้าเลือดออกไม่มาก อาจจะปิดแผลหรือไม่ปิดแผลก็ได้
 - ข. แผลฉีกขาด แผลตัด แผลถูกแทง ให้ปิดปากแผลและทำการห้ามเลือด

2. วิธีปฐมพยาบาลผู้ปวดกระดูกหัก

ภาวะที่ส่วนประกอบของกระดูกแตกแยกออกจากกัน อาจเป็นการแตกแยกโดยสิ้นเชิงหรืออาจมีบางส่วนติดกันอยู่บ้าง ซึ่งอยู่กับความรุนแรงของแรงที่มากกระแทกต่อกระดูก ทำให้แนวการหักของกระดูกแตกต่างกัน มีอยู่ 2 ประเภท คือ

- กระดูกหักชนิดปิด คือ กระดูกหักแล้วไม่ทะลุผิวหนังและไม่มีบาดแผลบนผิวหนังตรงบริเวณที่หัก
- กระดูกหักชนิดเปิด คือ การกระดูกหักแล้วที่มแทงทะลุผิวหนัง ทำให้มีแผลตรงบริเวณที่กระดูกหักโดนอาจไม่มี

กระดูกโผล่ออกมานอกผิวหนังก็ได้ แต่มีแผลเห็นได้ชัดเจน

วิธีปฐมพยาบาล

1. ระวังระวังในการจับต้องอย่างรุนแรง
2. เข้าเฟือกชั่วคราวโดยใช้วัสดุที่แข็ง เพื่อให้ส่วนที่หักอยู่กับที่
3. พันผ้ายึดไม่ให้เคลื่อนไหว ระวังอย่าให้ผ้าแน่นเกินไป
4. ห้ามเลือดหากมีเลือดออกมาก
5. อย่าพยายามดึงกระดูกให้กลับเข้าที่
6. ยกส่วนที่ได้รับบาดเจ็บสูงขึ้นเล็กน้อย
7. รีบนำส่งโรงพยาบาล

บทที่ 7 แนวทางการติดตามกำกับดูแล

1 แนวทางการติดตามกำกับดูแล

แผนการติดตามประจำปี

เรื่อง	วิธีการ	ความถี่การตรวจติดตาม
1.วิเคราะห์ค้นหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1.ค้นหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยทีมงาน ออป. และสวนยางพาราโดยใช้วิธีโรตีไต่แถม	ทุก 5 ปี
2. การมีส่วนร่วมกับชุมชน	1.เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน	โอกาสหรือวันหยุดนักขัตฤกษ์
3. การเกิดอุบัติเหตุการปฏิบัติงาน	1. การรายงานของหัวหน้างาน 2. บันทึกรายงาน, รายงานความปลอดภัยอาชีวอนามัย สถานประกอบการ	ทุกเดือน
4. สวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานสวนยางพารา	1. ชุติยาสามัญประจำบ้านและชุดปฐมพยาบาล 2. อุปกรณ์ด้านความปลอดภัยตามลักษณะงาน 3. กองทุนประกันสังคม,การทุนทดแทน	ทุกเดือน
5. การตรวจสอบผลกระทบการดำเนินกิจกรรม	1.การสำรวจพื้นที่ก่อนและหลังการดำเนินกิจกรรมต่างๆ 2. การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ (พืชและสัตว์) 3. รายงานการสำรวจของผู้ปฏิบัติงานสวนยางพารา ฯลฯ	ทุกปี ทุกเดือน
6.พื้นที่อนุรักษ์	1.ตรวจสอบพื้นที่อนุรักษ์สองฝั่งลำห้วย 2. ตรวจสอบพื้นที่อนุรักษ์แนวป้องกันรอบนอก 3.พื้นที่ป่าคุ้มครองชาติ	ทุกเดือน ทุกปี
7.การใช้ปุ๋ย	1. บันทึกการรายงานการใช้ปุ๋ย	ทุกเดือน
8.การปรับแผนบริหารจัดการ	1. จัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง	ทุก 4 เดือน

บทที่ 8 แผนการจำแนกและป้องกันพืชและสัตว์หายาก

- การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ

ผลการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง ของสวนยางพารา

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์ค่าต่างๆ ดังนี้

ความหนาแน่น (Density, D) คือจำนวนต้น ไม้ทั้งหมดของชนิดพันธุ์ที่กำหนดที่ปรากฏในแปลงตัวอย่างต่อหน่วยพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$D = \frac{\text{จำนวนต้นทั้งหมดของชนิดพันธุ์ไม้ที่กำหนดปรากฏในแปลงตัวอย่าง}}{\text{หน่วยพื้นที่ทั้งหมดของแปลงตัวอย่างที่สำรวจ}}$$

ความถี่ (Frequency, F) หมายถึง อัตราร้อยละของจำนวนแปลงตัวอย่างที่ปรากฏพันธุ์ไม้ชนิดนั้นต่อจำนวนแปลงที่ทำการสำรวจ

$$F = \frac{\text{จำนวนแปลงตัวอย่างที่ชนิดไม้นั้นปรากฏ}}{\text{จำนวนแปลงตัวอย่างทั้งหมดที่สำรวจ}} \times 100$$

ความเด่น (Dominance, Do) ในที่นี้ใช้ความเด่นด้านพื้นที่หน้าตัด (Basal Area, BA) ของลำต้น ไม้ที่ได้จากการวัดที่ระดับความสูง 1.30 เมตร จากพื้นดินต่อพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$Do = \frac{\text{พื้นที่หน้าตัดของต้น ไม้ทั้งหมด}}{\text{พื้นที่ทั้งหมดที่สำรวจ}}$$

ค่าความถี่สัมพัทธ์ของชนิดไม้ (Relative frequency, RF) คือ สัดส่วนของความถี่ของชนิดไม้ที่ต้องการต่อความถี่ทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RF_A = \frac{\text{ความถี่ของชนิดไม้ A}}{\text{ความถี่รวมของไม้ทุกชนิด}} \times 100$$

ความหนาแน่นสัมพัทธ์ของชนิดไม้ (Relative density, RD) คือ สัดส่วนของความหนาแน่นของชนิดไม้ที่ต้องการต่อค่าความหนาแน่นทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RD_A = \frac{\text{ความหนาแน่นของชนิดไม้ A}}{\text{ความหนาแน่นรวมของไม้ทุกชนิด}} \times 100$$

ค่าความเด่นของชนิดไม้ (Relative dominance, RDO) คือ ค่าสัดส่วนความเด่นของชนิดไม้ที่ต้องการต่อค่าความเด่นทั้งหมดของไม้ทุกชนิดในสังคม

$$RDO_A = \frac{\text{ความเด่นของชนิดไม้ A}}{\text{ความเด่นรวมของไม้ทุกชนิด}} \times 100$$

ค่าดัชนีความสำคัญของชนิดไม้ (Importance Value Index, IVI) คือ ผลรวมของค่าความสัมพัทธ์ต่างๆ ของชนิดพันธุ์ไม้ในสังคม ซึ่งหาได้จากสูตร $IVI = RF_A + RD_A + RD$

กลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

199/9 หมู่ 9 ตำบลกระแสบน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

โทร.089-9353444,098-8264319,090-7808944 แฟกซ์ 038-992034

การบันทึกการเก็บเกี่ยวไม้ยางพาราของกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

ทะเบียนรายชื่อกลุ่มสมาชิกสวนยางพารา (สมาชิกปี 2560-2563)													
บันทึกการเก็บเกี่ยวผลผลิตของไม้ยาง													
รหัสสมาชิก	ชื่อสมาชิก	รหัสแปลง	ชื่อเจ้าของเอกสารสิทธิ์	ที่ตั้งสวนยางพารา	อายุ (ปี)	ปีที่ปลูก		พื้นที่ ไร่	ปีที่เริ่มกรีดยางอายุ 7 ปีขึ้นไป/กิโลกรัม				
						พ.ศ.	ค.ศ.		ผลผลิตคิดว่าจะได้(กก.)	ผลผลิตที่ได้จริง (กก.)	ผลผลิตคิดว่าจะได้(กก.)	ผลผลิตที่ได้จริง(กก.)	
									2563	2563	2564	2564	
FMU1	นายสมนึก แสงวงศ์กิจ	SK1	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	56.73	27,229.20				
		SK2	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	23.12	11,095.20				
		SK3	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	11.04	5,298.00				
		SK4	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	3.83	1,837.20				
		SK5	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	8.09	3,883.20				
		SK6	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	3.52	1,688.40				
		SK7	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	16.88	8,102.40				
		SK8	นายธวัชชัย อนามพงษ์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	5.90	2,830.80				
		SK11	นายสมนึก แสงวงศ์กิจ	อ. วังจันทร์ จ.ระยอง	7	2556	2013	48.10	ไม่ได้กรีดยาง				
		SK12	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	20.15	9,670.80				
		SK13	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	32.23	15,469.20				
		SK14	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	11.88	5,701.20				
		SK15	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	10.35	4,965.60				
		FMU2	นายสงวน แสงวงศ์กิจ	SK16	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	35.50	17,041.20		
				SK17	นางมัลลิกา เกสัชชา	อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	1.93	926.40		
SK18	นายสมนึก แสงวงศ์กิจ			อ.แกลง จ.ระยอง	15	2548	2005	20.36	9,770.40				
SK19	นางมัลลิกา เกสัชชา			อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	10.26	4,923.60				
SK20	นายสงวน แสงวงศ์กิจ			อ. วังจันทร์ จ.ระยอง	7	2556	2013	48.26	ไม่ได้กรีดยาง				
SK21	นายประสพ ฉลาด			อ.แกลง จ.ระยอง	13	2550	2007	24.10	11,569.20				
SK22	นายประสพ ฉลาด			อ.แกลง จ.ระยอง	13	2550	2007	12.69	6,092.40				
SK23	นายประสพ ฉลาด			อ.แกลง จ.ระยอง	13	2550	2007	15.93	7,647.60				
SK24	นายเชาว์ ประสมทรัพย์			อ.แกลง จ.ระยอง	8	2555	2012	6.53	3,135.60				
SK25	นางนายนทยา ชัยสุวรรณถาวร			อ.เขาสมิง จ.ตราด	13	2550	2007	10.26	4,923.60				
SK29	นายธงชัย ตั้งศุภอนุรัตน์			จ.ตราด	15	2548	2005	15.63	7,502.40				
SK30	นายธงชัย ตั้งศุภอนุรัตน์			จ.ตราด	15	2548	2005	20.96	10,062.00				
SK31	นางสาวแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ			อ. วังจันทร์ จ.ระยอง	7	2556	2013	48.20	ไม่ได้กรีดยาง				
FMU13	นายสุรศักดิ์ แสงวงศ์กิจ			SK32	นายสุรศักดิ์ แสงวงศ์กิจ	จ.ตราด	15	2548	2005	24.81	11,907.60		
				SK33	นายสุรสิทธิ์ แสงวงศ์กิจ	จ.ตราด	15	2548	2005	49.65	23,832.00		
		SK34	นางมาลัย ตั้งศุภอนุรัตน์	จ.ตราด	15	2548	2005	49.90	23,953.20				
		SK35	นางสุนิ เจริญเสริมกุล	จ.ตราด	15	2548	2005	49.90	23,953.20				
		SK37	นายมานะ สุกแสงฉาย	อ.แกลง จ.ระยอง	35	2528	1985	34.11	16,370.40				
		SK38	นางสาววันัญญา แสงวงศ์กิจ	อ.แกลง จ.ระยอง	23	2540	1997	1.00	480.00				
		SK39	นางสาววันัญญา แสงวงศ์กิจ	อ.แกลง จ.ระยอง	23	2540	1997	9.75	4,680.00				
		SK40	นางสาววันัญญา แสงวงศ์กิจ	อ.แกลง จ.ระยอง	23	2540	1997	10.76	5,166.00				
		SK41	นางสาววันัญญา แสงวงศ์กิจ	อ.แกลง จ.ระยอง	23	2540	1997	10.00	4,800.00				
		SK42	นางสาววันัญญา แสงวงศ์กิจ	อ.แกลง จ.ระยอง	23	2540	1997	9.75	4,680.00				
FMU6	นางบุปผา เรืองบุบผ	SK49	นางบุปผา เรืองบุบผ	อ. วังจันทร์ จ.ระยอง	2	2561	2018	25.80	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
FMU8	นายบุญส่ง มีกระจัดัด	SK51	นายบุญส่ง มีกระจัดัด	อ. วังจันทร์ จ.ระยอง	2	2561	2018	15.28	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
FMU12	นางสาวบุญเรือน ชาตสุวรรณ	SK57	นายทองดี ศรีน้อย	อ.เมือง จ.ระยอง	2	2561	2018	13.75	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
FMU15	นส.นิตยั ปญญาวัดนกิจ	SK66	นางนภัทร สินไชยธนา	อ.วังจันทร์ จ.ระยอง	1	2562	2019	49.90	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
		SK67	นายมนะศรี สินไชยธนา	อ.หนองใหญ่ จ.ชลบุรี	1	2562	2019	45.71	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
		SK68	นางสาวนิตยั ปญญาวัดนกิจ	อ.วังจันทร์ จ.ระยอง	1	2562	2019	50.00	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
FMU16	นส.อำพรพรณ สัมประพันธ์กุล	SK69	นางสาวอำพรพรณ สัมประพันธ์กุล	อ.เมือง จ.ระยอง	1	2562	2019	48.59	ยางเล็ก	ยางเล็ก			
FMU17	นายชล ติริเท	SK70	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	29.85	14,329.20				
		SK71	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	46.17	22,160.40				
		SK72	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	50.83	24,397.20				
		SK73	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	48.76	23,402.40				
		SK74	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	50.16	24,075.60				
		SK75	นายวิชัย แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	38.66	18,558.00				
FMU 18	นายสิทธิชัย อินทร์ตา	SK76	นางแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	53.45	25,657.20				
		SK77	นางแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	53.11	25,492.80				
		SK78	นางแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	46.43	22,287.60				
		SK79	นางแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	47.33	22,719.60				
		SK80	นางแสงจันทร์ แสงวงศ์กิจ	อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี	8	2555	2012	40.74	19,555.20				
FMU 19	นายไชยา คงทรัพย์	SK81	นาย ไชยา คงทรัพย์	อ.เขาสมิง จ.ตราด	25	2538	1995	46.84	โคนล้ม	โคนล้ม			
FMU 20	นาย สงวน แสงวงศ์กิจ	SK82	นาย สงวน แสงวงศ์กิจ	ต.ป่ายูโปใน อ.วังจันทร์ จ.ระยอง	30	2533	1990	47.6	โคนล้ม	โคนล้ม			
FMU 21	นายชิน ชินพิลาส	SK83	นางบุญเสริม วรรณรัตน์	ต.คลองพลู อ.เขาคิชฌกูฏ จ.จันทบุรี	32	2531	1988	49.21	โคนล้ม	โคนล้ม			
		SK84	นางสาวเพ็ญพิมล แก้วยศ	ต.คลองพลู อ.เขาคิชฌกูฏ จ.จันทบุรี	32	2531	1988	48.52	โคนล้ม	โคนล้ม			
		SK85	นางสาวบุญศรี ชินพิลาส	ต.คลองพลู อ.เขาคิชฌกูฏ จ.จันทบุรี	32	2531	1988	44.79	โคนล้ม	โคนล้ม			
FMU 22	นายวิฑูรย์ ชื่อมาก	SK86	นายวิฑูรย์ ชื่อมาก	ต.บางบุตร อ.บ้านค่าย จ.ระยอง	30	2533	1990	8.39	โคนล้ม	โคนล้ม			
		SK87	นายวิฑูรย์ ชื่อมาก	ต.บางบุตร อ.บ้านค่าย จ.ระยอง	30	2533	1990	12.48	โคนล้ม	โคนล้ม			
		SK88	นางสุพิศ ชื่อมาก	ต.บางบุตร อ.บ้านค่าย จ.ระยอง	30	2533	1990	49.98	โคนล้ม	โคนล้ม			
FMU 23	นายบุญดู รักความสุข	SK89	นายเพทยา เทพซ้อน	ม.4 ต.ป่ายูโปใน อ.วังจันทร์ จ.ระยอง	28	2535	1992	35.52	โคนล้ม	โคนล้ม			
พื้นที่ทั้งหมด								1869.89					

-แผนที่แสดงรายละเอียดพื้นฐานเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้

-แผนที่แสดงพื้นที่ป้องกัน กิจกรรมตามแผนการจัดการและสภาพการถือครองที่ดิน

บทที่ 9 แผนงบประมาณค่าใช้จ่ายกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

แผนงบประมาณค่าใช้จ่ายกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง														
ประจำปี พ.ศ. 2560-2564														
			2560	2561	2562	2563	2564							
ลำดับที่	งาน	รายละเอียด	2560	คชจ.จริง	2561	คชจ.จริง	2562	คชจ.จริง	2563	คชจ.จริง	2564	คชจ.จริง	รวม	หมายเหตุ
1	สวนป่า	ฝึกอบรม FM/CoC และขั้นตอนการดำเนินงานในกลุ่มสมาชิก	10,000	50,000	5,000	50,000	5,000	50,000	5,000	5,000	5,000	0	185,000	
		จัดทำแผนที่กลุ่มสมาชิก	30,000	30,000	10,000	30,000	10,000	5,000	10,000	0	10,000	0	135,000	
		สำรวจสวนป่าของสมาชิก รายงานสวนป่า	50,000	20,000	20,000	20,000	20,000	10,000	20,000	10,000	20,000	0	190,000	
		ค่าปุ๋ย	1,000,000	1,500,000	1,000,000	1,500,000	1,000,000	800,000	1,000,000	600,000	1,000,000	0	9,400,000	
2	พนักงานสวนป่า	อบรมการเลือกไม้	10,000	8,000	10,000	8,000	10,000	8,000	10,000	8,000	10,000	0	82,000	
		อบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	20,000	12,000	10,000	12,000	10,000	1,000	10,000	1,000	10,000	0	86,000	
		ค่าจ้างตัดไม้	80,000	75,000	80,000	75,000	80,000	75,000	80,000	70,000	80,000	0	695,000	
3	สังคม	บริจาคเงินทุนการศึกษาแก่สถานศึกษาในชุมชน	200,000	50,000	200,000	50,000	200,000	100,000	200,000	100,000	200,000	0	1,300,000	
		บริจาคเงินให้องค์กรเพื่อสาธารณะกุศล	200,000	400,000	200,000	400,000	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	0	2,200,000	
		บูรณสังฆรณ์ พุทธศาสนาและชุมชน	500,000	300,000	500,000	300,000	500,000	200,000	500,000	100,000	500,000	0	3,400,000	
4	สิ่งแวดล้อม	ร่วมโครงการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น โครงการป่าชุมชน	300,000	250,000	300,000	250,000	300,000	10,000	300,000	30,000	300,000	0	2,040,000	
		วิเคราะห์ดิน, น้ำ	5,000	19,260	3,000	19,260	3,000	3,000	3,000	0	3,000	0	58,520	
		รวม	2,405,000	2,714,260	2,338,000	2,714,260	2,338,000	1,462,000	2,338,000	1,124,000	2,338,000	0		

บทที่ 10 การอบรมที่เกี่ยวข้อง อบรมความรู้มาตรฐาน FSC หลักการที่ 1-10

เรื่อง การจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืน

คณะผู้ดำเนินงาน

คณะกลุ่มจัดการสวนป่าสหกิจแปลง

วิทยากร

วันที่ 15 สิงหาคม 2563

สรุปผลการอบรมความรู้มาตรฐาน FSC หลักการที่ 1-10

ผู้เข้าร่วมอบรมได้เข้าใจถึงการจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืนตามมาตรฐาน FSC หลักการที่ 1-10 เพื่อเป็นแนวทาง วิธีการและวิธีปฏิบัติในการจัดการกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแปลงต่อไป

รูปภาพการอบรมมาตรฐาน FSC

อบรมความรู้เครือข่ายชนต

เรื่อง การใช้งาน การบำรุงรักษา ความปลอดภัยในการใช้เครือข่ายชนต

คณะผู้ดำเนินงาน

คุณมงคล บุญนิล (หัวหน้างานช่างกลระดับ 6) วิทยากร

วันที่ 15 สิงหาคม 2563 เริ่มเวลา 09.00 น. เสร็จเวลา 12.00 น.

สถานที่ ณ บริษัท สหกิจแกลง จำกัด (สาขา) 199/9 ม.9 ต.กระแสบน อ.แกลง จ.ระยอง

ผู้เข้าร่วมอบรม บุคคลกรกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง

1. คุณสนธยา	ฉายรัตน์	หัวหน้าชุดเจ้าโอ
2. คุณสารินทร์	แจ่มใส	คนงาน
3. คุณธงชัย	ศรีมาร์กซ์	มือเลื่อย
4. คุณพีรชัย	ศรีมาร์กซ์	คนงาน
5. คุณพิสมัย	ศรีมาร์กซ์	คนงาน
6. คุณสุพี	ชนะมาร	คนสวน
7. คุณคชาวุธ	ทานะเวช	คนขับรถ
8. คุณปัญญา	เหล็งจ้อย	คนขับรถ
9. คุณนารี	นามศรี	คนงาน
10. คุณคำผาง	อัญไชยศรี	คนงาน
11. คุณวานิต	ชุมสิทธิ์	คนขับรถ
12. คุณผล	ทานะเวช	หัวหน้าชุดผล
13. คุณสุกัญญา	แย้มกลาง	คนงาน
14. คุณสัน	ยิ่งเขียว	คนงาน
15. คุณศรศักดิ์	สิงห์ยม	คนงาน
16. คุณสนธยา	ทศมาลัย	มือเลื่อย
17. คุณอนุ	จรัสพันธุ์	คนงาน
18. คุณนภดล	ชาญสมร	คนงาน

สรุปผลการอบรมความรู้เรื่องเลื่อยโซ่ยนต์

ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถนำความรู้จากการอบรมการใช้งานเลื่อยโซ่ยนต์ การเก็บรักษา เทคนิคการถ่มไม้รวมไปถึงความปลอดภัยในการใช้งาน นำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติจริงได้

อบรมความรู้การปฐมพยาบาล

เรื่อง การปฐมพยาบาล

คณะผู้ดำเนินงาน

คุณกรรณิการ์ ธนอมธีรนนท์ (พยาบาลวิชาชีพ) วิทยากร

วันที่ 15 สิงหาคม 2563 เริ่มเวลา 13.00 น. เสร็จเวลา 15.00 น.

สถานที่ ณ บริษัท สหกิจแกลง จำกัด (สาขา) 199/9 ม.9 ต.กระแสบน อ.แกลง จ.ระยอง

ผู้เข้าร่วมอบรม บุคคลกรกลุ่มจัดการป่าไม้สหกิจแกลง 18 คน

สรุปผลการอบรมความรู้เรื่องการปฐมพยาบาล

ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถนำความรู้จากการอบรมเรื่องการปฐมพยาบาลในการปฏิบัติงาน นำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติจริงได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ หรือมีเหตุฉุกเฉินในขณะปฏิบัติงาน

รายชื่อผู้เข้าร่วมอบรมมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

คณะผู้ดำเนินงาน

คุณศิริพร บุราคร

วิทยากร

วันที่ 15 สิงหาคม 2563

สถานที่ ณ บริษัท สหกิจแปลง จำกัด (สาขา) 199/9 ม.9 ต.กระแสน อ.แกลง จ.ระยอง

ภาพประกอบผู้เข้าร่วมอบรมมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน

